

Ji bo pêşeroja nû destûra nû

► Li Herêma Kurdistanê ku pêvçûn û şerê bi DAÎŞ'ê re gihîşt asta dawîn nîqaşên serxwebûn, destûra nû û hîlbijartina serokatîyê rojevê dadigrin.

► Herwiha beriya operasyona Musilê çavîrê ye ku ew mijar bi lihevkirineke hemû aliyan bi temamî zela bibin û destura nu were rojeva parlamenê. R02-3

LÊ
KO
LÎN

Mehmet Gültekin
Sefera Naziyan...

R15

KÎR
MAN
CKÎ

Abdulhemîd Yûsif
Mela Ehmedê Palo

R12

WE
LA
T

MÛŞ

R10-11

HÛ
NE
R

Pêşengeheke rengîn

R14

Dewleta
netewî
û rehendên nû R05

Kurdistanî ji bo
serkeftina HDP'ê
çi dibêjin? R06-7

Kitabê Murat
Canşadî
"Hesê Mişî" R13

"Siberoja kurdan serxwebûnê ferz dike"

R08-9

Di vê pêvajoya ku li Başûr, li gel şerê DAÎŞ'ê, ji bo serxwebûnê dîplomasiyeke mezin tê meşandin, li Rojava, dereng be jî hêzên kurd kembera ereb dane ber derban, li Rojava piştî serhildana Mahabadê bêdengî serdest bûye û li Bakur jî, piştî hîlbijartinan di derbarê çareserîya pîrsgirêka kurd de nediyariyek peyda bûye de, Serokê Partiya Sosyalîzm û Azadiyê (ÖSP) Sinan Çiftiyûrek, ji bo serxwebûnê li gel piştigiriya navnetewî pêwîstiya xweamadekirinê ferz kir û got: "Amedebûn bi yekîtiyê pêkan dibe"

Başûr û Rojava digîhîjin hev

Hêzên kurd bi piştigiriya hêzên hewayî yên hevpeymanê Silûk a girêdayî Girêspî ku wek baregeha DAÎŞ'ê tê qebûlîkirin ji du milan ve dorpêçkirin û li gor agahiyan filîtan DAÎŞ'ê ya li vir ne mimkûn e. Ji ber ku Silûk cihêkî di navbera Reqa û Girêspî de ye û DAÎŞ teqemeniya xwe ya li Reqayê bi ser vê herêmê ve arasteyî Girêspî dike, ew der cihêkî girîng e. Heke ku Silûk bikeve rizgarkirina Girêspî hêsan dibe û hemû xeta ku li Efrînê destpê dike û ta diçe Başûrê Kurdistanê bi temamî dekeve destê kurdan. Rizgarkirina Silûk ew e ku Başûr û Rojava digîhîjin hev. R04

Destûra nû amade

Li Başûrê Kurdistanê, piştî bédengi-yekê, rojev dîsa gurr bû. Di vê hefteya ku mijarên wek destpêkirina operasyona rizgarkirina Mûsilê, nîqaşên li ser pergala rêvebirina Rêveberiya Herêma Kurdistanê (RHK) û gelek babetên din di rojevê de cih girtin de, serdana Serok-komarê Iraqê Fûad Mahsûm a Serokê RHK'ê Mesûd Barzanî jî balê kêşa ku hemû dinya çavlirê bû destpê kir.

Li Herêma Kurdistanê geşedana herî grîng destpêkirina operasyona rizgarkirina Mûsilê ku bi mehan e hemû dinya çavlirêya wê bû. Her çiqas Generalê Femandariya Operasyonên Nînovayê ye Artêşa Iraqê Necmeddîn El Cûbûrî ragihîne ku operasyona Mûsilê destpê kirî ye jî jêderên me yên ji herêmê didin zanîn ku wek fermî operasyon nehatiye destpêkirin, lê belê amadekariyên operasyonê pir bi lez bûne û tê plankirin ku piştî meha Remezanê operasyon bê destpêkirin.

Di çarçoveya amadekariyên operasyonê de artêşa Iraqê yekîneyên xwe li Beycî'ya li ser rêya Mûsilê bi cih kirî ye. Hêzên Pêşmerge jî ji alî bakur-rojava ve, rêya Şengal û Til Efer'a ku ji bo operasyonê rêvekirî stratejîk e xistine bin kontrola xwe û frokeyên hêzên asmanî yên hevpeyman, li derdora Nînova û Mûsilê, li dij baregehên DAIS'ê êrîşên hewayî dane destpêkirin. Jêderên herêmê her wiha radigihînin ku ji ber Ramadî careke din jî alî DAIS'ê ve hate kontrolkirin, egerî heye ku operasyona ku tê payîn piştî Remezanê destpê bike hinekî din jî bê taloqkirin.

Nîqaşên li ser destûrê zêde bûn

Piştî ku Serokatiya Herêma Kurdistanê ragihand ku wê hîlbijartinên serokatîyê di 20'ê Tebaxê de bêne kirin, di navbera Partiya Demokrat a Kurdistanê (PDK) û Tevgera Goran de nîqaşa li ser destûrê û şeweyê pergala rêvebirina Herêma Kurdistanê gurr bûn. Weke tê zanîn PDK, li gel berdewamiya pergala parlamentîyê, dixwaze ku Serokê Herêma Kurdistanê jî alî gel ve bê hîlbijartin. Parlementerê PDK'ê Osman Weyîsî ku di heman demê endamê lijneya jinûve nivîsandina destûra nû ye, ragihandibû ku di navbera aliyên siyasî de hin nêrînên cuda ku bûne sedemên nakokiyan derketine, lê belê ew hewl didin ku van nakokiyan çareser bikin. Di derbarê lijneya jinûve nivîsandina destûra Herêma Kurdistanê de jî Weyîsî da zanîn ku lijneyê heta niha 7 civîn pêk aniye û di encama xebatan de çarçoveyek derketîye holê.

Di derbarê mijarê de parlamenta Tevgera

Goran Kwêstan Mihemed ji BasNûçeyê re ragihand ku Lijneya Amadekar a Destûrê, heta niha 7 civînen mezin pêk

aniye, di destpêkê de ji bo lijneyê peywir-nameyek hatiye amadekirin û ji alî lijneyê ve hatiye pesendkirin û li ser rêzîkên vê peywirnameyê xebat tene meşandin. Mihemed, da zanîn ku heta niha li ser 12 xalên bingeîn yên destûrê hevbiyarek hatiye stendin, di vê çarçoveyê de hatiye destnîşankirin ku wê Rêveberiya Herêma Kurdistanê bi pergala parlamani, Komarî, demokrasiyê bê bi rê ve birin, wê di destûrê de hukumranî di destê gel de be, wê herêmên bi nakok ên wek Kerkûk, Şengal û yên din jî tê de, wê sinorê Başûrê Kurdistanê bê destnîşankirin, wê zimanê fermî yê RHK'ê kurdî be û wê mafê hemû pekhatiyên Kurdistanê bêne mîsogerkirin. Di derbarê nakokiya ku di navbera Tevgera Goran û PDK'ê de heye de jî Kwêstan Mihemed da zanîn ku PDK dixwaze serokê herêmê jî alî gel ve bê hîlbijartin, li beramberî vê yekê ew dixwazin ku di çarçoveya perala palmamenî de serokê herêmê jî alî parlamenê ve bê hîlbijartin. Mihemed anî ziman ku ev nakokiya di navbera Tevgera Goran û PDK'ê de heye ne nakokiyeke nav lijneya amadekar a destûrê ye, nakokiyeke li derveyê lijneyê ye.

'Partiyên Îslamî doza şerîetê dîkin'

Di derbarê mijarê û helwesta Yekîtiya Nîştimanên Kurdistanê (YNK) de jî Parlamentê YNK'ê Goran Azad jî ragihand ku wek YNK ew jî hez dîkin ku Serokê Herêmê jî alî parlamenê ve bê hîlbijartin. Goran Azad di hevpeyvîna xwe ya li gel rojnâmeya me de da zanîn ku xebatên lijneya amadekar heta niha negihîştîye ew xalên ku nakokî li serê hene, di nav demê de ew çavlirê ne ku hin nakokiyan din jî rû bidin, lê belê hemû aliyên siyasî di derbarê encamdana destûrê de bîyardar in. Azad wiha got: "Hebûna nakokiyan teştekî pir asan e û taybetiyên demokrasiyê şanî me didin. Bêguman wê nakokî hebin û divê hebin. Wek nimûne partiyên îslamî doza şerîetê dîkin. Ev jî mafê wan e ku hewl bidin ramanên xwe di destûrê de bi cih bikin. Lê belê riwangeyên ji hev cûda hene û divê destûreke ku hemû alî wê pesend bikin encam bide."

Fûad Mahsûm serdana Barzanî kir

Serokkomarê Iraqê Fûad Masûm ku ji bo hin hevdîtan pêk bîne, hatibû Herêma

Kurdistanê, serdana Serokê RHK'ê Mesûd Barzanî kir. Di vê serdana ku li Koşka Serokatîyê ya li Seleheddînê pêk hat de geşedanên siyasî û leşkerî yên dawî yên Herêma Kurdistanê û Iraqê hatin gotûbêjkirin. Di vê hevdîtina ku her dû serokan li ser mijara qeyrana budceyê û arastekirina petrola Herêmê de heman daxwazan kirin. Barzanî di hevdîtînê de anî ziman ku ji bo hemû pêkhatiyên olî û neteweyî yên li Iraqê dikaribin jiyanê aştîyane bijîn, divê hikûmeta navendî bi hemû hêza xwe helw bide ku aştîyeke mayînde pêk bîne. Serokkomarê Iraqê Fûad Mahsûm jî di serdanê de da zanîn ku li Herêma Kurdistanê hejmara penaber û koçberan gellek zêde ye û ne pêkan e ku RHK'ê bi serê xwe pêdiviyên hemûyan bi cih bîne. Mahsûm, pêwîstiya alîkariya dezgehên alîariyê yên navneteweyî destnîşan kir û got: "Divê welatên dinyayê dest bihavêjin vî barê ku ketiye stûyê RHK'ê. Her wiha hikûmeta Iraqê jî divê peywira xwe bi cih bîne."

Mesud Barzanî derket gera dewletên ereb

dibe!

Serokê RHK'ê Mesûd Barzanî derkete gera dewletên ereb. Bi mebesta ku bi serok û berpirsên dewletên Kuweyt û îmarata Yekîtiya Erebiyê re di derbarê şerê li dij DAIŞ'ê, rewşa penaberên ku ji ber şer koçî Herêma Kurdistanê kirine û pêdiviya wan bi alîkariyan heye û pêwendiyên aborî û siyasî yên bi wan dewletan re hevdîtinan pêk bîne derket gera van welatan. Di van serdanan de Rawêjkarê Asayîşa Giştî Mesrûr Barzanî, Serokê Dîwana Serokatîyê Fûad Husên û Wezîrê Plandananê Elî Sindî û çendek şewirmend ji li gel Barzanî ne.

Di navbera Pêşmerge û Heşdî Şabî de pevçûn derketin

Li Başûrê Kurdistanê li gel geşedanê siyasî û dîplomatîk, eniyên şer jî hêdî hêdî germtir dibin. Ji aliyekî ve amadekariyên operasyona rizgarkirina Mûsilê didomin û ji alî din ve jî hemû hêzên ku di vê qadê de hesabên wan hene di nav hewldanan de ne. Geşedana dawî ku li Celewla û Sadiye rû da, vê yekê piştrast dike. Hate ragihandin ku li navçeyên Celewla û Sadiye, piştî ku endamên Heşdî Şabî ji Pêşmerge dixwazin ku ji vê herêmê vekişin, rikberiyek durust

dibe û di encamê de pevçûn rû didin. Di derbarê mijarê de Berdevkê Wezareta Pêşmerge Cebbar Yawer ji Basnews'ê re ragihand ku ji bo pevçûn bêne rawestandî û mijar bê zelalkirin lijnayeke Wezareta Pêşmerge, bi rayedarên Iraqî û berpirsên Heşdî Şabî re hevdîtinan pêk anîne. Yawer diyar kir ku ev pîrgirêkeke mezin nîne û di demeke kurt de wê ev pîrgirêk bêne çareserkin. Hate ragihandin ku di van pevçûnan de tu wundahiyan Pêşmerge tune, lê belê Reuters'ê di nûçeya xwe ya ku ji çavkaniyên ewlehiyê wergirtiye de ragihand ku di encama pevçûnan de 5 kesan jiyana xwe ji dest daye.

Êrişên hewayî didomin

Frokeyên şer ên hêzên hevpeyman, li dij baregehên leşkerî yên DAIŞ'ê êrişên xwe didomin. Hate ragihandin ku di encama bombebaranên frokeyên hevpeyman a gundê Werdekê Mûsilê de bi dehan endamên DAIŞ'ê hatine kuştin û gellek sadegeh û maşînen wê yên leşkerî hatine teqandin. Ji alî din ve li bajarokê Hewîceya Kerkûkê, DAIŞ'iyên ku yekemîn salvegera dagirkirina Mûsilê pîroz dikirin rastî êrişeke tûnd a hewayî hatin. Di vê êrişa hewayî ya li navenda Hewîceyê de 50 DAIŞ'î hatin kuştin. Di derbarê vê operasyonê de Berpirsê Şaxê Keraçê yê PDK'ê Îsmail Mihemmed ji Basnews'ê re ragihand ku DAIŞ'iyên ku ji bo pîrozkirina dagirkirina salvegera Mûsilê li navenda Hewîceyê kom bûne rastî êrişeke hewayî ya mezin hatine, di encama vê êrişê de nêzikî 50 endamên DAIŞ'ê hatine kuştin û bi dehan ji wan jî birîndar bûne. Wêneyên ku di malperên nêzikî DAIŞ'ê de hatine weşandin jî operasyonê û pîrozkirina wundahiyan DAIŞ'ê piştrast dikin. Weke tê zanîn Hewîce jî yek ji grîngtirîn navendên leşkerî yên DAIŞ'ê ye û DAIŞ'ê Pêşmergeyên ku di ketibûn destê wê li vê navçeyê digirt.

Çekên giran gihîştin Iraqê

Piştî serdana DYA ya Serokwezîrê Iraqê Haydar Abadî ku ji DYA'yê xweste ku ji bo rizgarkirina parêzgeha Ambarê çekên giran bidine Iraqê, jêderên herêmî radigihînin ku li gel 80 leşkerên Amerîkî ew çekên giran gihîştine Iraqê. Pentagonê jî vê agahiyê piştrast kir û ragihand ku 80 leşkerên wan li gel çekên giran gihîştine Anbarê. Pentagonê her wiha diyar kir ku wê 450 leşkerên xwe ji bo perwerdehiya artêşa Iraqê bişînin Iraqê, lê belê wê ev leşkerên wan beşdarê operasyonan nebin. Tê payîn ku ew çekên giran ku niha li baregehên leşkerî yên Hebaniyê û Eyn Esedê yen bajarê Ramadîyê hatine bi cihkirin, wê di operasyonên mezin ên bidestxistina bajarên wek Anbar û Mûsilê de bêne bikaranîn. 80 leşkerên Amerîkî ku li gel van çekên giran arasteyî Iraqê hatibûn kirin, wê her wiha perwerdehiya bikaranîna van çekan jî bide endamên artêşa Iraqê.

Ji alî din ve komên çekdar ên Heşdî Şabî ragihandin ku ew li dijî hatina leşkerên DYA yên ku ji bo perwerdekirina artêşa Iraqê ne. Koma Ehli Heq ku yek ji komên tûndrew ên Heşdî Şabî ye, hatine leşkerên DYA'yê wek bînpêkirina hukumraniya

Iraqê nîşan da û xwest ku ew yek bê sekinandin. Komê daxuyand ku serpêhatiyên wan ew têgihandine ku pêngavên ku DYA dide destpêkirin, pêşî li DAIŞ'ê nagirin û xwest ku DYA leşkerên xwe neşîne Iraqê.

Interest: Siûdî plana Kurdîstana mezin pêşkêşî Îsrailê kir

The American Interest'ê angaşt ku Siûda Erebiyê jî bo damezirandina dewleta kurd planeke ku ji 7 xalan pêk tê pêşkêşî Îsrailê kirî ye. Nûçe balê dikêşîne ser şerê li dij DAIŞ'ê û dibêje; "Li gel ku kurd di bin gefa DAIŞ'ê de ne jî dîsa qezenc dikin" Di nûçeyê de wiha tê gotin: "Kurdîstana serbixwe tu carî ev çend nêzik nebûbû, lê belê hêman û riskên ku vê hêviyê mizin dikin, di heman demê de riskan jî di xwe de dihevin. Dîsa jî kurd û serkirdeyên kurdan tu carî ev çend nêzikî serkeftinê nebûne"

Rojname di nûçeya xwe de balê dikêşîne ser serkeftina HDP'ê ya hîlbijartinên 7ê Hezîranê ya li Tirkiyeyê, dide zanîn ku beşeke mezin ya kurdên Bakur heta niha dengên xwe didane AKP'ê, le piştî helwesta Erdoğan a li dijî Kobanê û rawestandina hevdîtinên pêvajoya çareseriyê mîsoger bû ku Erdoğan ne samîmî ye.

The American Interest'ê di nûçeya xwe de helwesta Siûda Erebiyê ku dixwaze li ser beşek ji axa Tirkiyê, Îran, Iraq û Sûriyeyê dewleteke kurd damezirîne balkêş dinirxîne û wiha dom dike:

Piştî ku Kral Salman derkete ser text, politîkayên ku Siûdî bi salan e dimeşand da aliyekî û bi şeweyeke agresîf li herêmê ket nav hin hewldanan. Piştîgîrkirina Siûdî ya dewleta kurd, hem di nav Îranê de û hem jî li Iraq û Sûriyê, ji bo Îranê tê wateya derbeke mezin. Lê xala balkêş ya vê xwesteka Siûdî ew e ku Tirkiyeyê jî xistiye nav dewletên ku divê bêne perçekirin û ev jî tê wê wateyê ku hevkarîya Tirkiyê û Siûdî ya li ser Sûriyeyê jî baş nameşe. Hemû ev geşedan, derfetên nû derdixin pêşberî kurdan. Ev tê wê wateyê ku DYA jî di nav de sê hêzên navneteweyî yên ku kurd dikarin ji bo berjewendiyên xwe di nav wan de bazara xwe xweştir bikin hene. Ev rewş, li ser maseya bazarê de, di heman demê de gellek kursiyên din pêşkêşî kurdan dike. Wek nimûne; Rola Rêveberîya Hewlêrê, ya HDP'ya ku bi hêz diçe Enqereyê û PYD'ê ya di plansaziya şerê li dij DAIŞ'ê. Lê belê dîsa jî gellek astengiyên ku divê kurd pê re rûbirû bibin û wan derbas bikin hene"

Rawêjkarê Asayîşa Giştî ya RHK'ê Mesrûr Barzanî, ji ber ku dema dagirkirina Mûsilê ya DAIŞ'ê de artêşa Iraqê bêtir ku şer bike, hemû çek û teqemeniyê Parêzgeha Mûsilê ji DAIŞ'ê re hiştiye û reviyaye, Bewdayê bi tawanê piştevanê herî mezin ê neyekser ê DAIŞ'ê tawanbar kir. Barzanî, di civîna xwe ya ku bi rojnamegerên Kuweytî re pêk hanî de got: "Ji ber ku hemû çekên giran û cebîlxaneyên li Mûsilê ji DAIŞ'ê re hişt û reviya, Iraq bûye piştevanê herî mezin ê neyekser ê DAIŞ'ê. Ji ber vê yekê, ji bo Pêşmerge dikaribe bi şeweyekî hevsengî li dij DAIŞ'ê şer bike, pêdivî bi çekên giran û pêşketî heye. Her wiha, ji bo têkbirina DAIŞ'ê pêwîstî bi hevkarîya hemû alîyan jî heye"

Mesrûr Barzanî di berdewamiya axaftina xwe de balê kêşa ser helwesta raya navdewletî û diyar kir ku DAIŞ her çiqas di warê leşkerî de lawaz bibe jî divê feraseta bîrdoziya wê bê pûçderxistin. Barzanî got: "Ger ku raya navdewletî di vê babetê de biryardar be em ê dikaribin hem di warê leşkerî û hem jî di warê bîrdozî de piştî DAIŞ'ê bişînin. Lê dibe ku pûçkirina bîrdozî ya DAIŞ'ê demek dirêj dom bike" Barzanî her wiha sedemên afirîna bîrdoziya DAIŞ'ê bi rewşa piştî rûxandina rejîma baasê û kiryarên Bexdayê ve girêda û got ku ew rewşa ku piştî rejîma baasê têk çû û sunne hatin qewirandin ji bo DAIŞ'ê bû bingeheke bîrdozî ku li ser wê xwe bi rêxistin bike.

Başûr û Rojava digîhîjin hev

Bariş Dokçu

Di şerê ku li Rojava di navbera DAIŞ û hêzên kurd ên ku Volkana Fîradê û hêzên asîmanî yên hevpeymanan navnetewî piştgiya wan dikin li warekî gelekî stratejîk e ku dikare rewşa şer bi temamî veguhizîne, li Silûk a Girêspî bi dijarî beredwam e. Wek tê zanîn piştî li Kobanê DAIŞ bi temamî hate têkbirin û hêzen kurd berê xwe dan navçeyên din ên Rojava, şerê li herêmê belav bibû û li her alî ve pêvçûn û bûyerên dijwar destpêkiribûn. Herwiha di rojên dawîn de hêzên kurd bi piştgiya hêzên hewayî yên hevpeymanê Silûk a girêdayî Girêspî ku wek baregeha DAIŞ'ê tê qebûlîkirin ji du milan ve dorpêçkirin û li gor agahiyan filîtan DAIŞ'ê ya li vir ne mimkûn e. Ji ber ku Silûk cihêkî di navbera Reqa û Girêspî de ye û DAIŞ teqemeniya xwe ya li Reqayê bi ser vê herêmê ve arasteyî Girêspî dike, ew der cihêkî girîng e. Heke ku Silûk bikeve rizgarkirina Girêspî hêsan dibe û hemû xeta ku li Efrînê destpê dike û ta diçe Başûrê Kurdistanê bi temamî dekeve destê kurdan. Rizgarkirina Silûk ew e ku Başûr û Rojava digîhîjin hev.

Piştî ku aliyê Kobanê û Heskê bi temamî hat rizgarkirin û DAIŞ li van deweran hat qewirandin, bo ku cihên di navbera Kobanê û Heskê de yên ku di destê DAIŞ'ê de ne bîn rizgarkirin YPG/YPJ û Volkana Fîratê operasyoneke mezin dabû destpêkirin. Operasyona ku bi armanca rizgarkirina Silûkê ya girêdayî Girêspî ku di navbera Reqa û Girêspî de çîh digire hat destpêbûn di nava çend rojan de encamên balkêş dan û DAIŞ'iyên li vir ketin dafikê. Ji ber ku Reqa ya ku fermangeha herî mezin a DAIŞ'ê ya li Suriyê ye û Silûk ji bo hinardina teqemeniya ji Reqa'yê ber bi Girêspî ve qonaxêke pir stratejîk e, rizgarbûna vir weke rizgarkirina Girêspî tê qebûlîkirin.

Li gor agahiyan ku ji herêmê tîn Silûk a 19 km nêzikî Girêspî ji aliyê rojhilat û rojava ve hatiye dorpêçkirin û pêvçûnên dijwar diqewimin. Di pêvçûnan de heta niha bi sedan DAIŞ'î hatin kuştin û rêyên kuteqemenî hinardeyî wir dibin û li aliyê Reqa'yê bi temamî di destê hêzên kurd de ne. Her wiha balefirên hevpeymaniyê jî bê navber herêmê bombebaran dikin û tê gotin ku rizgarkirina Silûkê pir nêz e. Her wiha Silûk û Girêspî du warên dawîn yên ku DAIŞ li ser xaka Kurdistanê Binxetê serdest e. Taybetbendiyeke herdû herêman jî ew e ku bi rizgariya wan deran re Kobanê û Heskê bi hev ve tîn girêdan û hemû rêyên ku ji Başûrê Kurdistanê destpê dikin heta ku digîje Efrînê bi temamî tîne qontrolîkirin. Ew jî tê wateya ku di temên pêş de hinardina teqemeniya ji Başûr bo Kobanê û navçeyên din ên Benxetê hêsan dibe û Başûr û Rojava bi hev ve tîn girêdan û DAIŞ hema bêje bi temamî ji Kurdistanê tê paqîjîkirin.

DAIŞ bi xwekuştinî êrîş dike

Li aliyê din DAIŞ'a ku di bin dorpêçêke bê filitîn de ye jî dîsa bi maşîneyên bombe-barkirî û çalakiyên xwekuştinî xetera xwe didomîne. Ji herêmê hate ragihandin ku çekdarên DAIŞ'ê li Girêspî 2 malên welatîyan li gel kesên di hundir de teqandine û di encamê de 24 kes hatin qetilkirin. Li gorî agahiyan ku ji çavkaniyên herêmê hatine girtin, çekdarên DAIŞ'ê 7'ê meha pûşperê di saetên nîvro de, li bajaroka Girêspî 2 mal bi madeyên teqemeniyê teqandin. Hate îddakirin ku di malan de welatî jî hebûne û 24 kes hatine qetilkirin. Lê ji ber ku şer hîn li Girêspî beredwam e, ev agahiyan li wir tîn nehatine teyîdkirin. Herwekî din beriya ku hêzên kurd berê xwe bidin vê herêmê DAIŞ'ê şênîyê kurd bi darê zorê û bi gefên kuştinê ji herêmê derxistibû û bi hezaran kurdên li wir niştêci xwe spartibûn Bakûr. Li hêla din erebên li herêmê jî weke mertal di destê DAIŞ'ê de ne li gor agahiyan DAIŞ'ê hejmareke zêde ji sivîlan jî qetilkiriyê.

YPG operasyonan lidar dixê

Navenda Çapemeniyê ya YPG'ê jî di derbarê operasyonê de daxuyaniyek ragihand û da zanîn ku operasyon di her satê de bi pêşketina kurdan dom dike û heta niha jî 8 gund û 16 gundik hatine rizgarkirin û bi sedan DAIŞ'î hatine kuştin. Li gorî daxuyaniya Navenda Çapemeniyê ya YPG'ê, her çend hejmara kuştî û birîndarên DAIŞ'îyan nehatiye zelakirin jî, li qada şer hin cenaze û teqemeniya wan hatiye desteserkirin lê xetereyêke mezin hîn jî didome ji ber ku her der hatiye mayînkirin û li derdora gundan gelek maşîneyên bombebarkirî jî hene.

Girêspî di dorê de ye

Fermandarê YPG'ê yê herêma Qamişlo

Kemal Xeyrî di civîna ku navenda YPG'ê ya Qamişlo di çarçoveya rêzecivînê gel de li taxa Xerbî axivî û got ku hêzên wan pir nêzî bajaroka Silûkê bûne û destnîşan kir hêzên wan bi saya wêrekî û qehremaniya şervanên wan bi serdikevin û heke ew Silûkê bi dest bixin, di rêzê de Girêspî heye. Fermandarê YPG'ê Xeyrî bal kişand ser rola ciwanan a di nava şer de û wiha got: "Şoreşa me bi ciwanan destpê kiriyê û wê bi ciwanan bi ser dikeve. Pêwîst e hemû ciwan cihê xwe di nava şoreşê de bigirin."

Li Kobanê şer qet nasekine

Li gor agahiyan ku ji Navenda Çapemeniyê ya YPG'ê tîn, şerê li Kobanê jî hin beredwame û di encama pêvçûnê dawî de gundên Fêleh, Hêymir, Ebû Sirê, Suwahan, Lûtka, Bozê Kerzê û Girê Kêlê ji DAIŞ'ê hatine stendin. Di daxuyaniyê de hat gotin ku hejmara kuştîyên DAIŞ'ê ne diyar e û di pevçûnê li vê operasyonê de 3 hevrêyên wan yên ku bi lehengî şer dikirin jiyana xwe jidest dane.

Di dawîya daxuyaniyê de hat ragihandin ku şer hîn li bejahî û li gundên Kobanê beredwame û heya tevahiya Kobanê rizgar nebe sekinîn tune ye.

Rêveberiya Cizîrê bi gel re ye

Şandeyek ji Rêveberiya Xweser a Kantona Cizîrê çû serdana hin gundên ku dikevin başûr rojavayê Serêkaniyê ku demek beriya niha ji aliyê şervanên YPG'ê hatibûn rizgarkirin. Endamekî jî şandeyê diyar kir ku ewê hemû pêdiviyên gundiyan bicîh bînin. Şande li Serêkaniyê ji aliyê Berpîsîyarê Buroya Têkiliyan a YPG'ê Hisên Koçer û endamên Meclîsa Gel a Serêkaniyê ve hate pêşwazîkirin. Endamên şandeyê destpêkê çûn serdana konê sersaxiyê yê ku ji bo cangoriyên berxwedana herêma Alya

hatiye vedan û her wiha pîrsgirêkên gundiyan guhdar kirin. Di civînan de endamê şandeyê Hisên El Ezam axivî û got: "Me xwest ku em rewşa we fêr bibin û hemû pêdiviyên we bicîh bînin. Em soz didin ku wekî Rêveberiya Xweser hemû pêdiviyên we pêk bînin." Ji gundê li herêmê welatîyê bi navê Xelîl Mihemed jî diyar kir ku çekdarên DAIŞ'ê gelek ziyan daye gundên wan lê dema YPG'ê ew rizgar kirine, gelekî keyfxweş bûne û wiha dom kir: "Em bi hêvî ne ku rêveberiya xweser hemû pîrsgirêkên me çareser bikin."

Li Efrînê semînera tenduristiyê

Navenda Perwede û Zanîsta Jinan a Efrînê jî bi alîkariya Desteya Tenduristiyê semînereke bi beşdarbûna jinan lidarxist. Semîner li navenda Yekîtiya Star a Efrînê bi beşdarbûna gelek jinan hate lidarxistin. Di semînerê de Dr. Umer li ser hin nexweşiyên zarokan û bi taybet felca zarokan û çawa çêdibe şîrove kir, her wiha çawaniya parastina ji nexweşiyê jî hate şîrovekirin. Dr. Umer her wiha da zanîn ku pêwîste dayîk zarokên xwe li dijî nexweşiyên aşle bikin û bi vê yekê dê zarokên xwe ji nexweşiyên biparêzin.

Tabûrek enternasyonalîst li Serêkaniyê

Tabûra bi navê 'Tabûra Azad a Enternasyonalîst' ku ji çekdarên biyanî pêk tê, bi armanca parstina hemû pêkhatayên Rojava û Rojhilata Navîn, her wiha şerê li dijî desthiladaran û DAIŞ'ê hate avakirin. Endamên tabûra ku nû hatiye avakirin, ji endamên partiya Markîsî ya Lînîni, Partiya Komunist a Tirkîyê- Marksî Lînîni, hêzên hevbeş ên ku ji çerkes, yewnanî, tirk, elman û hwd. jî cihê xwe di nav de digrin.

Dewleta netewî û rehendên nû

Mamend Roje

Dewleta netewî (Nation - Satet) cûrek taybet ji dweletên modern a cihanê ye ku tê de saziyek siyasî di qelemrewa xakek taybet de xwedan mafê serweriyê ye. Li gor vî mafi dikare bi amrazên (arac) serbazi ji vî mafi biçespîn e. Heta vê gavê ji li gorî piraniya teoriyên peywendiyên navdewletî, dewleta millî yekîneya serkeye ku pergala cihanî û pergala herêmî ji nikre viya derbas bike. Yanî heya niha alternatîvên dewleta netewî şûna wêya danegirtiye.

Mixabin îro di nav kurdan de hin teorî derketine ku bi her awayî dixwazin wê yekê îspat bikin ku dema dewleta neteweyî derbas bûye û dê formek din dewsa wêya dabigre. Berî 15-20 salên berê hin teorî derketine ku qala dawî hatina misiyonên dewleta netewî dikirin. Lê serbarî ku teoriyên cîhangîrî (Globalisation) û gelek şêklên yekîyîya herêmî ji li dinyayê belav bûn, hêsta yekîneya dewleta netewî yekîneya serkeya têkiliyên navdewletîye û bê vê yekîneyê, dê aloziyek mezin di sistema cihanî û herêmî de çêbibe.

Dewleta netewî: Miçiqîn an rehendên nû?

Dewleta netewî heta vê gavê ji li welatên Hiper Power û welatên Super Power ji xwedan misiyoona xwe ye. Dibe ku hin fonkisiyonên vê dewletê hatibin guertin, lê heta niha yek teorî ji nikare wê têzê îspat bike ku dawî li karkirdên sereke ya vê dewletê hatiye. Di dawîya sedsala çûyî de gelek teoriyên nû ji bona pênase kirina sistema piştî “cengê sar” derketin. Mîna teoriya Gundê Cihanî (global village) ji aliyê Marshal McLuhan ve derket. Wî ev têza xwe ji bona pêşeroja cihanê di siya medyayê de wesifkir.

Wî got “medya bi xwe peyamek e”. Yanî medya êdî ne amraz belkî armance. Ew yekem kese ku medya li gorî corên “sar” û “germ” dabeşkir. Ew mamostayê navenda lêkolînên medya û têkiliyên zankoya Toronto a Kanada’yê bû. Wî dixwest bêje medya ji alfabê heta komputer berdewamiya mirov e. Di rastiye de ew hewlîdide bêje ku medya “çawaniya bûyîn” a me di cihanê de diyar dike. Yanî mirov dikare bêje ewî dixwest şiroveyek fenomenî li ser jiyana mirov li gundê cihanî pêşkêş bike. Marshal digot êdî medya û têkiliyên medya sistema cihanê araste dikin. Ji ber vî, wê dawî li dewletên biçûk were û dê yekîneyên mezin û cihanî dewsa wana dabigrin.

Wî hin fikrên xwe ji Marks wergirtibû, lê hin ji teoriyên wî ji Harold Innis hatibûn wergirtin. Innis pişt re gelek hez ji hizrên şagirtên xwe McLuhan kir. Bexta McLuhan wê demê ber bi pêş de çû ku dîtînen kulturîxwazî ango kulturalism û “pradigmayên bandorên sinirdar” li cihanê belav bûbûn. Innis pir kêmbi kulturalistan re bû û berdewam li dijî wan dinvîsî. Serbarî ku McLuhan dixwest bêje bi çaxa cihanîbûna medyayê re dinya biçûk dibe, lê ezmûnên dawş wiya îspat nekirine. Piştî wî ji wê hêdî hêdî dewletên biçûk (Nation-Sate) bihelin û dê “cîhan dewletan” dewsa wana bigrin.

Têzên din û jidayikbûna dewletên nû

Li kêleka wê hin têzên din ji derketin mîna “Daweyîa Dîrokê” a Fokoyama ji çesnek ji serdestiya Anglosasonê ye û di bin perdeya Neo Liberalîzmê de xwe veşartiye. Herwiha dema Samuel Huntington teoriya “Pevçûna Şehrisaniyan” derxist holê, bangeşeya wê yekê dikir dê dewlet – mîllet binuxime û wê Dewleta Şehrisatniyê dewsa wê dagire. Yanî berî 20 salan gelek kesan xwestin bi têz û teoriyên xwe sistem û pergala nû a cîhana piştî cengê sar pênase bikin.

Hin ji wan girew li ser nemana yekîneya

Dewlet – Netewe kiribûn. Faktên ku ew nîşan didan, hin qala wê dikirin ku piştî derketina şîrketên pirnetewe, piştî ferebûna rolên saziyên navneteweyî û piştî peyda bûna nimûneyek ji dewletên cihanî û Yekîtiyên Herêmî (NATO-NAFTA- ASEAN-EU-ŞANGHAY û AVRASIYA) dê hêdî – hêdî rola dewlet – netewe kêmbibe û heta dawî lê were.

Lê niha hin teoriyên nûtir hene ku van têzên berê ret dikin. Ev têzên nû dibêjin dewlet – netewe hîna ji bê bedîle. Dewlet – netewe naqede, lê hin ji fonkisiyonên wê hatine guhertin. Hin ji rehendên wê fireh bûne an ji hin ji erkên ‘Dewleta Netewî’ ji aliyê şîrketên pirnetewe, saziyên navnetewî û yekîtiyên navçeyî ve hatiye qelskirin.

Serbarî viya ji heta niha yekîneya dewlet – netewe yekîneya serekeye ku di nav sistema cihanî û pergala herêmî de rola aktorên sereke dilîze. Ji bo mînak herku diçe dewletên netewî yên nû ji dayik dibin. Dewletên dawî ji ibaretin ji: Bosniya, Kozovo, Abxaziya, Osêtiya, Başûrê Sûdan. Herwiha dê di pêşerojek nêzik de ji xwesteka wan neteweyan ji ji bo avakirina ‘Dewleta Ntewî’ derbazî pratîkê bibe:

Makedoniya, Kataloniya, Skoçiya, Filistin û Herêma Kurdistanê...

Kurdistanî ji bo serkef

Mustafa Turan

Piştî ku Partiya Demokrat a Gelan (HDP) di hilbijartinên 7'ê Hezîranê yên li Tirkiyeyê de bi sê pileyên zêde benda ji sedî 10'an derbas kir û bi 80 parlamenî beşdarê Parlamenta Tirkiyeyê bû, ev serkeftina wê li hemû perçeyên Kurdistanê û cihanê olan da. Bi mebesta ku em ramanên kes û saziyên ji çar perçeyên Kurdistanê yên di derbarê serkeftina HDP'ê de hîn bibin me nêrînên wan stend.

Çêner Elî Ahmed Yekîtiya Niştimanên Kurdistan (YNK)

Em ji ber serkeftina wê HDP'ê pîroz dikin. Bi serkeftineke mezin, bi rêjeya ji sedî 13 deng wergirt û bi 80 parlamenî beşdarê Parlamena Tirkiye bû. Em hêvîdar in ku ev bibe destpêkeke nû mafê rewşa yê gelê Kurdistan biparêze û destkeftiyên mezin bi dest bixe. Daxwaz ji HDP'ê ev e ku bi vî serkeftinê ew şiyana ku wê dikaribe rê li ber çareserkirina pirsgrêka kurd a li Bakurê Kurdistanê veke nişan bide û dikaribe di guhertina destûra Tirkiyeyê de roleke grîng bileyze. Di derbarê damezirandina hikûmeta nû ya Tirkiyeyê de mirov ji niha ve nikare pêşbîniyekê bike. Gelo wê HDP beşdarî hikûmetê bibe yan na. Eger beşdar bibe wê karibe rê li ber çareserkirina pirsgrêka kurd jî veke, lê eger ku beşdar nebe jî pêwîst e rola xwe bileyze û hem di çare-

serkirina pirsgrêka kurd de hem jî ji bo guhertina destûrê rolek mezin hilgire ser xwe. Çimku bi vî serkeftinê hêza wê ya parlamentê mezintir bûye û wê dikaribe muxalefeteke baş jî bike.

Mehmûd Osman Siyasetmedar - Parlamenê Berê yê Lîsta Kurd li Parlamena Iraqê

Bêguman ev serkeftineke mezin e ku kurd yekem care li Parlamenta Tirkiyeyê bi awayekî xurt kurdan temsîl dikin. Di parlamantê de kurd çiqas pir bin, xêza wan jî ew çend mezin dibe. Dikarin bi vî awayî bandoreke mezin li ser rêvebirina Tirkiyeyê bikin û ev tiştê baş e ji bo kurdan. Ji ber ku wek partî beşdarê hilbijartinan nedibûn û bi namzetên serbixwe beşdar dibûn, hejmara parlamenên kurd kêm bûn û di parlamantê de pir ne bi hêz bûn, lê niha wek partî beşdar bûn û serkeftineke baş bi dest xistin. Ev bixwe dikare rengê siyaseta Tirkiyeyê biguherîne. Ev yek di qada navneteweyî de jî ji bo kurdan dîmenekî nû peyda dike. Beriya niha kurd bi terorê ve dihatin têkildarkirin. Lê piştî vî serkeftinê ew hişmendî namîne. Di çapemeniya Ewropa de em dibînin ku bi xweşbîni qala vî serkeftinê tê kirin. Ev jî bo kurdan destkeftiyekê baş e ku dikare pêşî li destkeftiyên din jî veke.

Ji ber hêza AKP'ê ya ku bi serê xwe hikûmetê damezirîne nemaye, ji bo pêvajoya çareseriyê xeterî nîne, lewre AKP û Erdoğan tu carî çareseriyê nexwestine,

her derewan kirine. Ew dixwazin ku kurd çekan deynin û teslîmî dewletê bibin. Her liser çareseriyê axivîn lê di pratîkê de tiştê nekirin. Ger ku hin mafê kurdan bidana kurdan û di pêvajoya çareseriyê de hinekî samîmî bûna wê li Kurdistanê ev çend têk neçûna. Dibe ku piştî vî yekê, hin tiştên piçûk bi cih binin û ev siyaseta ne siyaseta AKP'ê siyaseta dewletê ye.

Ahmed Acar Berdevkê Însiyatîfa Yekîtiya Partiya Demokrat a Kurdistanê Bakur (PDK-Bakur)

Rast e, gelê kurd rayên xwe dane HDP'ê. Ev rastiyeke li ber çavan e, lê belê di vî hilbijartinê de tifaqeke nediyar di nav HDP'ê de çêbû. Têne angaştin ku HDP'ê bi Koma Doğan Holding, Cemaetê û CHP'ê re tifaqekê çêkirî ye û di nûçeyên nû ev tişt têne îtirafkirin. Tê gotin ku van hêzan bi HDP'ê re tifaqê çekirine û di van nûçeyan de îtirafên vî yekê têne kirin ku çawa piştgiriya HDP'ê hatiye kirin.

Li perçeyên din ên Kurdistanê dibe ku cuda xuya bike û serkeftina HDP'ê jî bo kurdan wek destkeftiyekê mezin bê dîtin. Lê belê HDP, ber bi Tirkiyeyê ve çûye. Yanî di beyannameya HDP'ê ya hilbijartinê de, di derbarê meseleya kurdîtiyê li Kurdistanîyê de tu tiştê nekirin. Wek însiyatîf em neçûne ser sandoqê. Lê belê di sîberoje de wê diyar bibe ka dixwazin çî bikin, dikarin çî bikin, di meseleya kurdîtiyê de wê helwesteke çawa nişan bidin û gelo wê xizmeta entegrasyonê bikin an

na? Di rojên pêş de wê hemû ev tişt diyar bibin.

Em ji HDP'ê ne hêvîdar in. Karê me bi xeta entegrasyonê re tune ye û ev lawazkirina xeta neteweyî ye. Lê ger ku HDP, dev ji siyaseta entegrasyonê berde û bikeve ser xeta kurd û Kurdistanê, wê gavê em ê dikaribin xwe nêzikê HDP'ê bikin.

Kasım Ergün Çîgirê Serokê Partiya Azadiya Kurdistanê (PAK)

Herkes li gor xwe serkeftina HDP'ê şîrove bike, lê belê rastiyeke heye ku ev serkeftina gelê kurd e. Yanî di vî hilbijartinê de HDP'ê nêzikî 6 milyon deng stend û ji van dengên ku HDP'ê sitendiye bi kêmanî nêzikî 5.5 milyon dengên kurdan in. Lê ev kurdên ku deng dane HDP'ê nizanin ku HDP bi siyaseta xwe ya Tirkiyeyîbûnê, dixwaze wan bi pergale re entegre dike. Yên ku deng dane HDP'ê bi feraseteke ku HDP partiyeke kurd e, deng dane wê. Ev encam jî aliyekî ve hêvî dide me ku li Bakurê Kurdistanê xeta Kurdistanî xwe bi rêxistin bike wê dikaribe kurdan arasteyî xwe bike. Ji alî din ve egera xeteriyekê ve encamê heye ku dikare Kurdistanîyan arasteyî vî siyaseta ku li Bakur serdest e bike û wan têxe xeta Tirkiyeyîbûnê. Ji ber vî yekê, divê siyaseta Kurdistanî xwe bi rêxistin bike da ku kurdan arasteyî xeta neteweyî bike.

tina HDP'ê çi dibêjin?

Adem Özcaner – Serokê Herketa Azadî û Parlamenê HDP'ê yê Wanê

Em li bendê bûn ku serkeftineke wiha bi dest bixin. Lê belê ji ber ku heta niha jî gelê me di bin nîrê dewletê de bû û newêribû dengê xwe bide xwe û hem jî ji ber ku dewletê nedihîşt ku kurd bibin hêzeke xurt a siyasî ev potansiyel derneketibû holê. Di vê hîlbijartinê de vê potansiyelê xwe da xuyakirin û ev encam derkete holê. Ev serkeftineke dîrokî ye. Ji ber ku kurdan destên xwe dane hev û bi hev re siyaseta meşandin di dilê gelê kurd de hêviyek peyda bû. Vê hêviyê jî di HDP'ê de bi ceste bû. Ger ku dewlet di pêvajoya hîlbijartinê de zêde bi ser me ve nehata meyê karibûya rêjeya xwe bigihanda ji sedî 15'an jî. Gellek îftira, çêr û heqaret li me hatin kirin, li dijî me gellek êrîş hatine kirin. Lê li gel van êrîş û heqaretan jî me karibû vê serkeftinê bi dest bixin. Ev serkeftin jî gellekan re wek surprîz hat, lewre wan texmîn nedikir ku wê kurdên ku berê piştigiriya AKP'ê kiribûn li me vegerin. Lê me ji destpêkê ve digot; ger ku em tifaqekê çêbikin û kurdên bawermend qanî bikin em ê serkeftinê bi dest bixin. Bi polîtîkayên xwe yê hembêzkar, di siberojê de em dikarin dengên xwe hin zêdetir jî bikin. Pir kêmtir kurdan dengên xwe dane me. Me jî sedî 5 dangan ji AKP'ê stendiye û ev potansiyek kurdên bawermendin. Her wiha me jî sedî yek jî ji CHP'ê stendiye ev jî dengên elewiyên kurd in. Bi kurtasî ev serkeftina kurdan e.

Serokê Rêveberiya Herêma Kurdistanê Birêz Mesûd, di peyama xwe ya ji bo vê serkeftinê de vê yekê wek serkeftina kurdan nîşan dide û pîroz dike. Em bi vê peyamê şad û bextewar dibin û em hêvî dikin ku ev serkeftin bibe wesîleya xêr û bereketê ji bo kurdan. Her wiha nûnerên siyasî yê hemû perçeyên Kurdistanê jî vê yekê wek serkeftina kurdan bi navê dikin û pîroz dikin. Ev geşedan jî mîsoger dikin ku kurdan serkeftineke mezin bi dest xistiye.

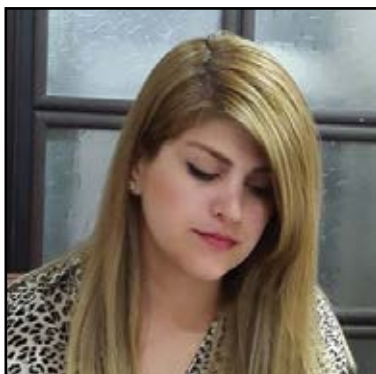

Sertaç Bûcak – Serokê Partiya Demokrat a Kurdistanê – Bakur (PDK-Bakur):

Di vê hîlbijartinê de kurdan krediyekê mezin danê û HDP'ê serkeftî bû. Ev yek bi piştigiriyeke xurt a gelê kurd pêk hat. Lê belê HDP dibêje dengên emanet. Li Stenbolê li ku derê rayên xwe zêde kirî ye? Li cihên ku kurd lê zêde ne. Li hemû metropolên Tirkîyeyê û li Bakurê Kurdistanê HDP'ê rayên xwe zêde kirî ye. Kurdên muhafazakar dew ji AKP'ê berdane û dengê xwe dane HDP'ê.

Diyar e wê hikûmetê koalîsyonî pêk were. Ji niha ve mirov nizane ku wê koalîsyoneke çawa pêk bê. Dibe ku AKP û MHP, yan AKP û CHP yan jî AKP û HDP bi hev re koalîsyonekê pêk binin. Gellek kes dibêjin ev îhtimal ne pêkan e, lê belê di siyaseta de tiştekî ne pêkan tune ye. Ji ber ku di pêvajoya hîlbijartinan departîyan bi zimanekî tûnd hev tawanbar kirin ev tê gotin. Gel hîlbijartineke zûdem naxwaze û ji ber ku partiyên siyasî jî zanin ku kî bibe sedemê hîlbijartina zûdemî wê wunda bike, teqez wê hikûmetek bê damezirandin. Partiyên li derveyê hikûmetê bimînin dikarin roja dengdana palpiştîya hikûmeta nû neçin parlamentê û bi vî awayî rê li ber damezirandina hikûmetê vekin. Em piştigirî didine pêvajoya çareseriyê û ji ber ku MHP li dijî pêvajoya çareserîya pîrsgrîka kurd e, wek partî, em naxwazin hikûmetê ku MHP tê de be bê damezirandin.

Ez dixwazim xemgîniya xwe ya bûyerên piştî hîlbijartinê li Amedê rûdan jî binim ziman. Pêwîst e hikûmet kujerên wan kuştinan aşkere bike. Ev erka hikûmetê ye. Dibe ku hêzeke tarî bixwaze dîsa rewşa Bakurê Kurdistanê veguhêze salên 90'an. Em pir xweşhal bûn ku serokê HUDA-PAR û HDP'ê banga sikûnetê kirin. Lewre şerê ku di navbera van aliyan de derkebe, wê ziyane bide gelê kurd û wê xizmeta dijminên kurdan bike. Kî kurdan bikuje, ew dibe dijminê gelê xwe û kurd tu carî wan efû nakin.

'Li Rojhilata navîn yekem car e jin ev çend tene temsîlkirin' Lîza Felakeddîn – Parlamena Partiya Demokrat a Kurdistan (PDK):

Beriya her tiştî divê mirov vê serkeftina kurdên Bakur pîroz bike. Bi rastî jî ev serkeftineke pîr mezin e. Piştî şoreşa Başûrê Kurdistanê ya 1991'an, ev duyem serkeftine. Piştî şerê bi ssalan, ev encam destpêka qonaxê nû ya siyasî ye ji bo kurdên Bakur. Divê HDP sût jî vê qonaxa nû bigire ku kurd destkeftiyan bi dest bixin, lewre ji niha û pêve wê gellek derfetên wan hebin ku xebatên mezin bikin. Ev jî bo geşkirina pêwendiyên navbera perçeyên din ên Kurdistan û bi taybetî Başûrê Kurdistanê jî derfetên nû hatine afirandin. Başûrê Kurdistan, bi gellek êş û azarên û zehmetiyên mezin karibû xwe ji bin zordestiya Seddam rizgar bike û bigihîje vê merheleya ku îro tê de ye. Bakur jî HDP dikare bi dostaniya pêkhatiyên din ên li Tirkîyeyê qonaxê wek ya Başûr bide destpêkirin.

Yek girîngiyeke din ya vê serkeftina HDP'ê jî ew e ku di dîroka Tirkîye û Rojhilata Navîn de yekem car e ku bi rêjeyeke bilîn, angî jî sedî 40 jin, di lista HDP'ê de bûne parlament. Bi giştî di nav hemû namzetên HDP'ê 268 namzet jin bûn û ev rêje jî ya her sê partiyên din ên ku niha di parlamenê de ne zêdetir bû. Li Rojhilata navîn yekem car e ku jin bi şeweyekê demokratîk ev çend tene temsîlkirin. Di lista Demîrtaş de jî neteweyên din ên Tirkîyeyê jî gellek namzet hebûn û ev jî ji bo pîrsgrîyê nîşaneyekê baş e. Di hîlbijartinên 2011'an de beşek ku rayên xwe dane AKP'ê, di vê hîlbijartinê de berê xwe dane HDP'ê. Demîrtaş hem bi şeweya xwe ya taybet hem jî bi xebatên xwe karibû ku wan qanî bike da ku rayên xwe bidine HDP'ê.

'Ji bo kurdan wê tiştê neguhere' Fehmi Demir – Serokê Giştî yê Maf û Azadiyê (HAK-PAR):

Niha ne diyar e ku wê li Tirkîyeyê piştî hîlbijartinê 7'ê Hezîranê wê hikûmetê çawa bê damezirandin. Piştî demêkê wê diyar bibe ka encameke çawa derdikeve holê. Lê belê ji ber ku siyaseta MHP'ê bi tevahî siyaseta dijayetiya kurd e û di hemû pengavên destkeftîger ên hemû perçeyên Kurdistanê MHP dijminahiya wan pengavan dike, ez dikarim bêjim ku hikûmetên ku MHP tê de bin, wê ji bo kurdan ne baş bin. Ji bo hemû perçeyên Kurdistanê wê ne baş bin. Ji ber vê yekê jî bo kurdan pîrsa; 'Wê kîjan partî hikûmeta nû ya Tirkîyeyê damezirînin?' pîrs grîng e. Kîjan partî hikûmetê damezirînin wê siyaseta dewleta Tirkîyeyê ya bi kurdên Bakur, perçeyên din ên Kurdistanê û dewletên din re jî reng biguherîne. Ji ber vê yekê, heta hikûmeta nû ya Tirkîyeyê neyê damezirandin, mirov nikare di derbarê siyaseta Tirkîyeyê ya ji niha û pê ve pêşbîniyekê bike.

Derbasîkirina benda ji sedî 10'an a HDP'ê wê tiştekî neguherîne. Beriya vê hîlbijartinê jî HDP û bi navên din ve partiya hanê di parlamentê de bûn. Beriya niha jî di parlamentê de nêzikî 40 parlamenên wê hebûn. Gelo ji bo kurdan çi guhertin û wê niha çi biguherînin? Bi raya min wê tu tişt neyê guhertin. Mesele ne bi hêzbûn an jî qelsbûna HDP'ê ye. Mesele ev e: Ev partî jî bo kurdan çi dixwaze û dibêje? Ger ku bibe hevkarê hikûmetê yan jî opozisyon bimîne wê jî bo kurdan daxwaza çi bike? Tiştê grîng ev e. Bi salan e, di parlamentê de ne lê ji bo mafê kurdan tu tiştekî nekirin û wê nekin jî. Ji ber vê yekê derbasbûna bendê tiştekî neguheritiye. Lê ger ku MHP beşdarê hikûmeta nû bibe wê jî bo hemû kurdan ne baş be.

Ev serkeftina 'Gelê kurd' e Teymûr Mistefayî – Endamê Polîtburoya Partiya Demokrat a Kurdistan-Îran (PDK-Î):

Em pê pir kêfxweş bûn ku kurdên Bakur bi şeweyekê astîxwaz bikaribin helwesta xwe diyar bikin. Em pir xweşhal in ku li Tirkîyeyê kurd, wek hêzeke mezin dikarin beşdarê pêvajoya siyasî bibin. Ji ber ku karibû benda hîlbijartinê bi pileyê zêdetir derbas bike û bi 80 parlamentî beşdarê parlamena Tirkîye bibe em HDP'ê pîroz dikin û hêvî dikin ku ev serkeftin bibe wesîleya bi destxistina mafê azadiya kurdên Bakur. Em daxwaz ji HDP'ê dikin ku wê hêza xwe ya piştî hîlbijartinê 7'ê Hezîranê pêk hatiye ji bo berjewendiya gelê kurd bikar bîne. Heta niha dengê kurdan li partiyên siyasî yê din ên Tirkîyeyê belav dibûn. Vê carê kurdan bi şeweyekê aşkere dengên xwe dane HDP'ê û helwesta xwe diyar kirine. Li hember vê helwesta gelê kurd, divê HDP, bi hemû hêza xwe bergiriya mafê azadiya gelê kurd bike û ji bo çarenûsa pîrsgrîka kurd siyaseteke serkeftî bimeşîne. Em HDP'ê pîroz dikin û serkeftina wê dixwazin.

Serokê ÖSP Çiftiyûrek:

Siberoja kurdan serxweb

Kalê Badî

Di vê pêvajoya ku li Başûr, li gel şerê DAIS'ê, ji bo serxwebûnê diplomasiyeke mezin tê meşandin, li Rojava, dereng be ji hêzên kurd kembera ereb dane ber derban, li Rojava piştî serhildana Mahabadê bédengî serdest bûye û li Bakur jî, piştî hîlbijartinan di derbarê çareseriyê pirsgrêka kurd de nediyariyek peyda bûye de, Serokê Partiya Sosyalîzm û Azadiyê (ÖSP) Sinan Çiftiyûrek, ji bo serxwebûnê li gel piştigirîya navneteweyî pêwîstiya xweamadekirinê ferz kir û got: "Amedebûn bi yekîtiyê pêkan dibe"

Divê kurd ji serxwebûnê re amade bin

Serokê Partiya Sosyalîzm û Azadiyê(ÖSP) Sinan Çiftiyûrek got: "Dîrok hem di qada kureyî hem jî di qada herêmî de ji nû ve li rêyeke nû digere, lê belê gel, heta niha di vê lêgerînê de hê jî ne kiryar in. Li herêmê siberoja Sûriye, Urdun, Lubnan û Kurdistanê bi hev re girêdayî ne û heta meseleya Sûriyeyê neyê çareserkirin wê Iraq li benda pêngava dawî binîne. Di van şert û mercan de Kurdistan bi lez politîze dibe û Başûr û Rojava nişaneyên vê rewşê ne. Li herêmê di nav hemû hewldanan de rêça kurd û Kurdistanê heye. Bêyî kurdan hevsengiyên siyasi nameşin. Ji Kerkûkê heta Kobanê, bi cestyê DAIS'ê re kurd di ezbûna bedewletiyê de ne û siberoja kurdên çar perçeyan ya ku hewcedarî hev in jî rastiya serxwebûnê datîne pêşberê wan" Çiftiyûrek pirsên me bersivand.

Wek nimûneya dawî Komara Kurd a Mahabadê, hemû raperînên kurd ku bêtir piştî xwe bidin hêza xwe-gewherî, piştî xwe li hêzên derî xwe girê didin û di dawiyê de tîk diçin.

Di vê çarçoveyê de, gelo RHK'ê bi dînamîkên xwe-gewherî, amade ye ku serxwebûna xwe ragihîne?

Divê amade be. Wek her gelan, ji bo serxwebûna kurdan jî piştigirîya navneteweyî grîng e. Lê ji her tiştî grîngtir, piştigirîya siyasi û potansiyelî ya kurdên çar perçeyan e. Partî û rêxistinên kurdan dikarin modêlên xweserî, federasyon an jî kantonan biparêzin. Lê belê divê ev daxwazî van modêlan jî Başûr re nebe asteng. Divê Lozana duyem neyê serê kurdan. Başûrê Kurdistanê berî ku pêvajoya serxwebûnê bide destpêkirin, divê yekîtiya xwe ya navxweyî temam bike, dûre jî piştigirîya perçeyên din bistîne. Piştî ku DAIS kete Mûsil û Şengalê û berê çekên xwe dan Hewlêrê, jî bo gelê kurd derfetên nû peyda bûn û Herêma Kurdistanê di warê serxwebûnê de gavan avêt. Wek nimûne: Hêzên Pêşmerge ku tenê di taktîkên gerillayî de şareza bû, weke hêzeke nîzamdara ku dikare parastina qadî jî bike xwe revîze kir û li gor vî rêbazê xwe bi çek kir. Her çiqas artêşeke nîzamdara be jî, Pêşmerge hê jî girêdayî partiyên e û ev pirsgrêk e. Xebatên yekgirtîkirina Pêşmerge erênî ne, lê belê divê Pêşmerge bi şeweya hêzeke nîzamî bibe bi çekkirin û di vî warî de jî amadekarî tene kirin. Her wiha Kerkûk û bajarên din yên ku li derveyî desthilata RHK'ê bûn, fiilî be jî niha di bin desthilatiya wê de ne û ev rewş jî bo serxwebûnê hêmaneke din a grîng e. Serxwebûna aborî, hîmê herî grîng e serxwebûnê ye. Ji ber vî yekê RHK'ê, li gel domandina israra xwe ya ji bo petrola xwe rasterast arasteyî bazara cîhanê bike, divê di warê hilberîna alavên din ên ku ji derve distîne jî xwe xurt bike. Ji bo serxwebûnê ev jî xaleke pir grîng e. Her wiha divê siyaseta Kurdistan, pêwendiyên xwe yên bi Îran û Tirkiyeyê re jî nû ve dîzayn bike û helwesteke xurt şanî wan bide.

Konjonktura navneteweyî ji ragihandina serxwebûnê re çiqas guncav e û gelo helwesta DYA'yê zelal e yan na?

Di stratejiya DYA'yê ya metîngerîya Avrasyayê de Kurdistan serbixwe heye. Ev zelal e. Nezelalî di pratîka wê ya baş nexwendina kodên siyasi yên herêmê de heye. Serxwebûna Kurdistanê naşibe serxwebûna dewleteke Asya, Afrîka yan jî Balkanan. Kurdistan di nav çar dewletan de jî alî nijadperestên ereb, fars û tirkan ve hatiye parvekirin û eniya ku kurd tê de tîdikoşin pir freh e. Ev rewş hem bûye sedem ku gellek hêz destwerdana siyaseta kurd bikin, hem jî nehiştiye ku hêzên navneteweyî li dijî hevsengiya ku van her sê neteweyan pêk haniye tevbigerin û xwedî li serxwebûna Kurdistanê derkevin.

Astengiyên navxweyî ev in; Perçebûna erdnîgarî û cudahiya raman, bîrdozî û modêlên rêvebirinê, çareserkirina pirsgrêka neteweyî zehmettir dîkin û rê nadin ku kurd di Kongreya Netewe de hevkarîyê bikin.

DYA, niha wê rasterast piştigirîya serxwebûna Kurdistanê neke, lê belê destûr dide ku dewletên weke Komara Çek û Macaristan, heta li rojhilata navîn Misir û Urdun piştigirî bidine kurdan. Divê helwesta DYA'yê wiha bibe xwendin.

DYA û hevpeymanên wê yên weke Brîtanya, baş dizanin ku ger li rojhilata navîn keviyek jî cihê xwe derkeve egerî heye ku ziyaneke bide wan. Ji ber vî yekê ye ku ji kurdan dixwazin ku ecele nekin. Helwestên dewletên mezin ên wek DYA û Rûsya û dewletên herêmî yên wek Tirkiye û Îranê girîng in, lê belê ji helwestên wan grîngtir daxwazî û amadebûna kurdan e. Tiştê ku wê encama serxwebûnê pêk bîne siyaseta û helwesta kurdan e. Pêwîst e kurd çî bikin ku dewletên mezin û hêzdar serxwebûna Kurdistanê nas bikin? Tiştê herî grîng bersiva vî pirsê ye.

‘Îran û Tirkiye hê jî asteng in’

Wê helwesta Tirkiye û Îranê çawa be û wê çiqas diyar be?

Helwesta Tirkiye û Îranê grînge lê belê diyar nîne. Ev herdu dewlet, ragihandina serxwebûna Kurdistanê li dera ha, naxwazin hebûna kurdan jî mîsoger bibin. Lewre serxwebûna Başûr wê kurdên perçeyên din jî nêzîkî daxwaza serxwebûnê bike û ew jî vî yekê pir ditirsîn. Îranê hewl dida ku kurdan bi tevahî asîmîle bike. Piştî

ku diyar bû ev ne pêkan e, ji aliyekî ve li Rojhilatê Kurdistanê Eyaletêke bi navê Kurdistan ku bi kêrî tişteki nayê dadi-mezirîne da ku bêtir ‘Va ye li vî derê kurd gihîştine mafên xwe’ û pêşî li geşbûna doza kurd bigire; ji aliyê din ve jî di yekgirtîbûna Iraqê de israra dike. Eger Îran têbigihîje ku nikare pêşî li serxwebûna Başûr bigire, wê gavê wê hewl bide ku li Başûr dû Kurdistan ku yek navenda wê Hewlêr û ya din jî navenda wê Silêmanî ye pêk bîne û dest bi vî hewldanê kirî ye jî.

Helwesta Tirkiyeyê jî ya Îranê tûndtir û nijadperestir e. Dewleta tirk heta dûh jî, serxwebûna Başûr li aliyekî, federasyonê jî wek xeta xwe ya sor radigihand û ev sekna wê ya dijber hê jî didome. Ne tenê ji bo Başûr her wiha bi ser Başûr ve dixwaze Rojava jî tîk bibin. Lê belê ji ber ku geşedan serxwebûna Kurdistanê pêkan dîkin, ji bo bandora xwe ya li ser erdnîgarîya Osmani zêdetir bike û xeta sîne xurtir bike, ji niha ve dest bi amadekariyan dike. Dibe ku dewleta tirk, bixwaze li herêmê, ji nû ve, bi ser kurdan ve xwesteka xwe ya emperyal bi pêk bîne. Ez dibêjim ji nû ve, lewre berê jî vî yekê ceriband, lê belê ji ber geşedanên li Sûriye û Rojava, ev daxwaza wê bi cih nehat.

Ji alî ereban ve jî mesele wek meseleya Sûriye û Iraqê nayê dîtîn. Lewre dema ku yekgirtîbûna Sûriye û Iraqê tê rojevê, 22 dewletên ereb li dij vî yekê heldiwestin.

ûnê ferz dike

Dewleta 23. a ereb Filistîn ji di rê de ye lê dema ku mijar dibe kurd ku gelheya wan ji 40 milyonê zêdetir e, li dij derdikevin. Lê belê ereb, ji ber helwesta DYA, dikarin wek Misir û Urdunê dev ji dijayetiya xwe berdin.

Tirkiye û Îran, di mijara hukumraniya Kurdistanê de her çiqas rikberê hev bin jî, dikarin hevkarîyê jî bikin. Divê siyaseta kurd divê van dewletan grîng bibîne, lê divê bi taybetî Îranê baş bişopîne. Îran, her çiqas xwe ji bo Kurdistanê serbixwe amade bike jî, dema ku wê serxwebûnê ji bo xwe wek xeteriyeke mezin bibîne, dikare bi xwe re Kurdistan û herêmê jî bişewitîne. Îran, li gel destwerdana hevsengiya navxweyî ya Başûrê Kurdistanê, dikare dijberiya kurdên sunne û erebên şîa jî bigeşîne û bi ser erebên şîa ve berê kurd û ereban bide hev û netewperestiya ereb ji bo berjewendiyên xwe bikar bîne.

‘Divê kurd ji şerê demdirêj re amade bin’

Tê nirxandin ku DAIŞ, wek hêzeke leşkerî wê dikaribe hebûna xwe bidomîne û baş tê zanîn ku DAIŞ ji alî hin hêzan ve tê piştgirîkirin. Ev yek wê ji bo ewlehiya Kurdistanê ku serxwebûna xwe ragihandiye ne xeteriyeke mezin be? .

DAIŞ, hem şûrê hêzên din hem jî şûrê xwe dihejîne. Ger ku li Sûriye û Iraqê, erebên sunne piştgirî nedabûnaye, wê DAIŞ nikaribûya qadeke wiha berfireh têxita bin hukmê xwe. Lê belê di vê plansaziye de destên nepenî hene. DAIŞ, bi hejmareke hindik a çekdar, bêtir pevçûn pêk bînin, karibû Mûsil’a ku gelheya wê 3.5 milyon e bi dest bixe, dûre berê xwe bide Kurdistan û Bexdayê û gellek bajar û bajarokên din jî bi dest bixe. Ev pengav, bi hêza heyî ya DAIŞ’ê û piştgiriya hozên ereb pêkan nabe. Diyar e hesabên hin hêzên mezin jî di vê pengavê de hene û piştgiriya wê dikin. Ev hevkeşeyeke pîralî ye û bi nepenî dimeşe. Di rêvebirina vê meseleya grîftdar û zincîre ya li vê erdnîgariyê de, hê jî pêwîstiya DYA û hevkarên wê bi DAIŞ’ê ku dikaribin wê yan rasterast an jî nepenî bikar binin heye. Siyaseta DYA ku kurdan bi ser Bexdayê û Bexdayê jî bi ser DAIŞ’ê ve bi sînor bike tê zanîn. Piştî ku DAIŞ, ji

bo Bexda û Hewlêrê bû gefeke mezin, DYA li Bexda û Hewlêrê zivirî û got: “Hun hem hewcedarên min in, hem jî DAIŞ dijminê we herdûyan e” Bang kir ku li Iraqê hikûmeteke ku hemû pêkhatayan hembeş dike bê damezirandin û ev banga wê hate bi cih anîn. Bi kurtasî DAIŞ bû zemqa yekgirtibûna Iraqê. Her wiha baş tê zanîn ku wek aktorên sereke yên xeta sunne Tirkiye, Siûda Erebanê û hevalbendên wan jî, ji ber berjewendiyên xwe yên taybet û hevpar piştgirî dane DAIŞ’ê. Her wiha rejîma Baas a Sûriyeyê jî, di şerê DAIŞ û kurdan de bêdeng ma û carcaran çavên xwe ji DAIŞ’ê re girt. Li gor vî dîmenê heyî, divê mirov DAIŞ’ê tenê wek rêxistineke ku ji alî hin hêzan ve tê piştgirîkirin nebûne. Divê mirov bi ser DAIŞ’ê ve helwesta erebên sunne ya li dij rejimên şîa yên Iraq û Sûriyeyê jî bibîne. DAIŞ îro, ji Iraqê heta Lîbyayê, di qadeke mezin de şer dike û di vî şerî de rola piştgiriya sunneyan û bi taybetî jî rola erebên sunne pir mezin e. Ji ber vê yekê divê em zanibin ku wê gefa DAIŞ’ê ya li ser Kurdistanê demeke dirêj dom bike.

Ragihandina serxwebûnê wê bandoreke çawa li Rojava û bi taybetî jî li Bakur bike. Meyla siyaseta Bakur a piştî 7’ê Hezîranê, piştî ragihandina serxwebûna Başûr wê arasteyî kîjan alî bibe?

Bêguman weke ragihandina federasyonê, wê ragihandina serxwebûnê jî li ser perçeyên din bandoreke erênî pêk bîne û wê asta çareseriyê bilindtir bike. Ne di hate hêvîkirin ku perçeyên Kurdistanê, ji hevgirtinê wêdetir, ev çend bi hev ve bîne girêdan. Siberoja hevgirtina perçeyan, pêşî xwe bi ser Başûr û Rojava ve xwe ferz kir. Dikare bê gotin ku perçeyên Kurdistanê wek siyasî û jeopolîtî, tu carî ev çend hewcedarî hev nebûbûn, qedera perçeyan tu carî ev çend bi perçeyên din ve nehatibû grêdan, jeopolîtîka Kurdistanê tu carî evçend çalak nebûbû û tu carî siyasatên kurdan ev çend bêçar nemabû ku bi hev re tevbigerin. Ji ber vê yekê, ji hevgirtinê bêtir hevkarîya kurdan xwe li ser siyasatên kurdan ferz dike. Li gel raman û modelên cuda jî, di serî de Başûr û Rojava, hemû perçeyên Kurdistanê hevkarîyê ferz dikin. Başûra ku êşikên serxwebûnê dijî, hewcedarê Rojava ye û Rojavaya ku di nav

Li gel bi hezaran wundahiyan, sedemê ku DAIŞ’ê di dagirîkirina Kobanê de pir îrsar dikir hesabê gihandina Derya Spî ya Sunnestanê bû. Wek parastina axa welat

gellek sedemên ku kurd ji bo Kobanê şer bikin hebûn. Lê belê mesele ev bû; “Gelo wê sunnestan bigihîje Derya Spî yan Kurdistan?”

PKK, xwe nêzîkî daxwaza serxwebûna Başûrê Kurdistanê nake û bi raya min piştî hilbijartinan jî wê ev helwesta wê neguhere. Gelo isara dewleta tirk a ku bi ser navê çareseriyê çaresernekirinê ferz dike wê helwesta PKK’ê ya Xweseriya Demokratîk biguherîne yan na? Di demên pêş de em ê bibînin.

‘Kurd nikarin careke din barê bêdewletiyê hilgirin’

Tu rêveberiyên Kantonî yên Rojava û pêşniyaza PKK’ê ya Kantonê ya ji bo Başûr çawa dinirxîni?

Em hem jî bo Rojava û hem jî ji bo Başûr pêşniyaza kantonan napejirînin. Jixwe îrsara PKK’ê ya kantonan a ji bo Başûr xizmetê li yekîtiya navxweyî ya siyaseta Başûrê Kurdistanê kir. Wek tê zanîn piştî ku berpirsên KCK’ê di daxuyaniyên xwe de gotin: “Perçebûna Iraqê xeteriye, em dewleta neteweyî naxwazin, li Başûrê Kurdistanê dîktatoriya navendî naî jî û demokrasî dikare hevgirtinê pêk bîne û bijîne û divê Şengal, Kerkûk, Duhok û Silêmanî xwe bi rê ve bibin” Rayedarên başûrî bertekên hevpar nîşan dabûn. Serokê RHK’ê Mesûd Barzanî, di serdana xwe ya Talabanî ya beriya çûna Amerîkayê de ji Talabanî soza ku ew piştgiriya wî dikin stendibû. Daxuyaniyên rayedarên YNK’ê yên di derbarê serxwebûn û kantonan de jî li soza Talabanî digoncivîn. Kosret Resûl, ragihand ku ‘Divê mafê kurdan ê serxwebûnê hebe.’ Endamê Polîtburoyê yê YNK’ê Saadî Ehmed Pîre jî di mijara kantonan de gotibû; “Ji bo em paşveçûn û rêveberiyên kantonî bixwazin tu sedemên me tune ne. Ger ku gavek bê avêtin, divê ya konfederasyon an jî serxwebûn ve.” Em dikarin guherîna helweta Waliyê Kerkûkê Nemedîn Kerîm a di derbarê serxwebûnê de jî wek nimûne bidin. Bi kurtasî, geşedanên pratîkê şanî me didin ku wê kurd nikaribin careke din barê bêdewletiyê hilgirin ser milên xwe.

Wê yekîtiya neteweyî çawa pêk bê û astengî çinin?

Divê kurd, li gor daxwazên siberojê yên perçeyên Kurdistan ên ku li hev digoncivîn tevbigerin û Kongreya Neteweyî ya ku wê siyaseta kurd li gor jeopolîtîka Kurdistanê ya ku ji nû ve çalak bûye bi rê ve bibe, li dar bixin. Divê siyaseta kurd pêşî di nav Başûr û Rojava de û dûre jî di nav perçeyên din de yekîtiya xwe ava bike. PKK dev ji îrsara nexwestina dewleta neteweyî û rêveberiyên kantonî berde wê sûdê li gelê kurd bike. Bêguman astengî hene. Hem astengiyên navxweyî hem jî yên derî kurdan hene. Astengiyên navxweyî ev in; Perçebûna erdnîgarî û cudahiya raman, bîrdozî û modelên rêvebirinê, çareserîkirina pîrsîgîrêka neteweyî zehmettir dikin û rê nadin ku kurd di Kongreya Neteweyî de hevkarîyê bikin. Yên derî kurdan jî yên ku hêzên naxwazin kurd di Kongreya Neteweyî de li gev bicivin.

Welat Baz

Deşteke bêbinî, asoyeke kûr, heta çav bibîne keskahî. Bajarêkî serbejêr. Deverekê çiyayên serspî û deştên bêbinî, welatê berf û seqemê. Mûş. Peytexta Serhedê.

Bajarê Mûşê di nav hêlilarên 39 û 38 û di nav dereceyên hêlîpana 41'an de cîh digre.

Pîvana xaka Mûşê 8 hezar û 196 km² ye. Ji erdîma Mûşê % 35 çiya, ê din jî deşt an jî plato ne.

Çiyayên Mûşê navdayî ne. Di nav erdîma vî bajarî de gelek gir û çiyayên efsanewî hene. Yek ji çiyayên ku dirêjî erdnîgara Mûşê dibe, Sîpan e. Sîpan, Mûş û Bedlîsê ji hev diqetîne. Li ser vî çiyayî gelek kîlam û sitranên evîn û welatparêziyê hene. Ev çiya ku mekana efsaneyên wek Siyabend û Xêcê û Evdalê Zeynikê bûye li hemû Kurdistanê hatiye naskirin. Dîsa Çiyayê Şerefîdîn ku bi nav û deng e, Mûş û Çewlikê ji hev diqetîne. Di erdnîgara Mûşê de çiyayên herî bilind Bilîcan e. Li vî çiyayî Girê Wengesor 2950 metre bilind e. Çiyayê Xamirpêt jî ku li bakûrê Mûşê, li texma Wartoyê dikeve bi lûtke, zinnar û kortalên xwe tê naskirin. Li seriya vî çiyayî bi heman navî golekî jî heye. Çend ji çiyayên Mûşê ê din jî ku li seriya 2 hezar metreyî bilindin evin: Qozme, Andok, Koxê, Xaçreş, Otlîq, Kortik û Yaqûbaxa.

Çiyayên Mûşê di demên kevn de bi daristan û dahlan sergirtîbûn, niha tazî ne. Di salên dawîn de ji ber şewitandin û birrandinê ew daristan hêdî hêdî qedîyan û niha nemane.

Li bilindahiyên Mûşê gelek zozan jî hene. Zozanê Şênê ku Amed û Mûşê ji hev diqetîne navdayî ne. Zozanê Şerefîdîn ku li keviya Çemê Mûradê ye, ji demên kevn virve bi keriyên pez ve tijî ye.

Deşta Mûşê ji ber giyayê xwe yê bibereket, depoya ka û êmê lawiran ye. Di salên dawîn de ji ber qedexeya derketina zozanan û zexta cerdewaniyê a li ser gundiyan ajalvanî kêm bûye.

Sûka heywanan li Mûşê cîhekî herî biliv e. Bajêr herçiqas di bin zext û tengasiyên de be jî, di xwedîkirin û bazirganiya lawirên biçûk de nawendeke girîng e. Keriyên ku li vî derê tîne xwedîkirin, li Erzirom, Wan, Mazra û Dîlokê tê firotan.

Deşt

Deşta Mûşê li Kurdistanê yek ji deşta herî fireh e. Ev deşt bi xêrûbêra xwe û bi berhemên xwe ve hatiye naskirin. Deşta Mûşê 1650 km² fireh e. Dirêjîya deştê 80 û firehî jî 30 kilometre ye. Deşt ji alî Çiyayê Şerefîdîn, Nemrûd, Sîpan û Xaçreş ve hatiye dorpêçan. Deşta Mûşê ji alî Çemê Mûrad û Çemê Avarêş ve tê avdan. Ji bilî vî deştê, li Mûşê, çend deştên fireh û bixêrûbêr ê wek Deşta Kopê, Deşta Lîzê û Deşta Malazgirê jî hene. Ji kîştûkala van deştan jî bilî silq û tîtûnê, genim, ceh, nok û koka meyan jî tê çandin. Li ser Deşta Mûşê 7 km nêzî nawenda bajêr, çewlika „Mûş Alparslan Devlet Üretim Çiftliği“ hatiye avakirin. Li vir kîştûkala bejî û avî tê kirin.

Titûna Mûşê li navdar e. Titûn nebateke wiha ye ku li her derî şîn nabe. Titûn, axa

nerm, ava şîrîn an jî çiya û rûbarên pakij divê. Titûna welatê Serhedê, titûna Mûşê bi sedan sal, li Kurdistan û li Rojhilata Navîn di kîsê cixarekêşan de geriya ye. Kêşên titûna Mûşê vî tamê bi tiştêkî din naguhirin. Îro jî li hemû sîkên bajarên Kurdistanê vî titûna zer ku wek porê keçikan zirav e, bibîne.

Rêvebirî

Bajarê Mûşê li gor pergala rêvebiriyê parêzgeh e. Bi navê Melezgir, Kop, Warto, Kortik û Dêrxas 5 navçe, 10 bajarok û 361 gundên bajêr hene. Şêniya Mûşê tevî navçeyan 428 hezar e.

Mûş, ji bakûr ve cîranê Xînuş û Tekman Erziromê, ji rojhilat ve cîranê Patnos û Dûdaxa Agirî û Xelat û Adilcewaz a Bedlîsê, ji rojava ve cîranê Solaxa û Gonî ya Çewlikê û ji başûr ve jî cîranê Pasûra Amedê û Sasana Batmanê ye.

Nîştecihên bajêr, ji bilî hin karmendên dewletê û çend malbatên koçer ê Azerî û Terekeme, tîvê Kurdin. Li navça Wartoyê Kurdên Elewî, li deverên din jî Kurdên Sunî dijîn. Elewî bi Zarava Dimilkî, Sunî jî bi Zarava Kurmancî diaxifin.

Heta salên 1980'an Mûş bajarekî biçûk û bêdeng bû. Di salên dawîn de dewletê dest bi valakirin û şewitandina gundan kir. Li Bakûrê Kurdistanê bajarekî ku ji vî kiryarê herî zêdetir xesar dîtiye Mûş e. Mûş ji ber ku jî mîjve navendeke tîkoşînê ye, sehna şer e. Bi sedan gundên Mûşê hatin valakirin. Gelek gundiyan ku xanî û warên wan hatin xerakirin, berê xwe dan bajêr. Ji ber vî koçberiyê şêniya bajêr bilind bû. Helbet pîrsgrîkên bajêr û derdên rûniştvanan jî.

Nav

Li ser navê Mûşê gelek gotin hene. Li gor hin çavkaniyan ev nav jî dema Mûşkiyan, (b.z 2000) maye. Li gor hin çavkaniyên din jî navê Mûşê jî alî İbraniyan ve hatiye danîn. İbrani ku jî ber zexta Asûriyan reviyane, hatine vî deverê û di wate ya, 'Xaka Avî û Bixêrûbêr' navê 'Mûşa' lê kirine.

Di dema antîk de Mûş û derûdorê bi navê 'Taronitid' tê naskirin. Çavkaniyên İslamî jî di van deman de bajêr wek 'Tarûn' binavdikin. Mûş di zîmanê Erebî de tê wate ya 'Şefaf', di zîmanê Farsî de jî tê wate ya 'Keştî ya biçûk.' Di çavkaniyên olî de avakirina Mûşê bi kurê Hz. Nûh, Yasef va jî tê girêdan.

Dîrok

Çîroka Mûşê wek çemê Mûradê dirêj e. Dîroka nivîskî li Mûşê bi Ūrartoyan destpêdike. Li gor nivîsarên bizmarî ku ji Asûriyan mane, di salên 1300'an de b.z li herema Mûşê bi navê Qonfederasyona Naîrî, mîrnîşînên serbixwe hebûne. Paşê di salên 900an de dema Ūrartoyan destpêdike. Mûş li rojavayê peytexta Ūrartoyan diket. Li ser rêyên girîng bû, ku ber bi Kurdistan û Anatolyê ve fireh dibû. Di dema Ūrartoyan de, Mûş her tim rastî êrişên Asûriyan hatiye. B.z di sedsala 6an de bavûkalê Kurdan, Med ketin heremê û Mûş jî di nav de, hemû Mezopotamyayê zeftkirin. Wê demê jî bilî Ūrartoyan, li deştên Mûşê û li derûdorê, qewmên wek; Alenan-Saspiran ku di Te-wratê de wek Yecûc û Mecûc tîne binavkirin, Med, Xaldî, Aramî û İskîti hebûn e.

Piştî ku serdestiya Medan bidawî dibe,

Pers dikevin heremê. Di van salan de Ksenefonê fermanदारê Grekî, ku tevî Artêşa xwe ber bi welatê xwe ve diqêşê, ji Mûşê jî derbas dibe. Ksenefon di pirtûka xwe ya bi navê Anabasis de, behsa eşîrên Mûşê û jiyana wan a rojane dike. Nivîskar dibêje; 'dema em ji Mûşê derbas bûn, gelê heremê tiştên wek genim, ceh, zebze, goşt û hespan ji me re peyda kirin.'

Piştî hukumdariya Persiyan ku 300 sal dajo, Artêşa Îskender dikeve xaka Mûşê. Desthilatiya Romayîyan herçiqas demekî kin derbasî Partan dibe jî, heta p.z sala 217'an dajo. Piştî Romayîyan tevî hemû Mezo-potamya, Mûş jî dikeve destê Sasaniyan. Di dema Sasaniyan de Kurdistan di nav wan û

Bîzansiyan de her tim dibe qada şer. Bizansî car caran heremê dagir dikan. Piştî ku İslam belavdibe û Artêşa Ereb dest bi seferan dike, Mûş jî di sala 641'an de dikeve destê Erebî. Li heremê di nav Ereb û Bizansiyan de her tim pozberî didome û mîrên Musluman ê Mûş, Melezgir û Xelatê serdestiya Bîzansiyan nasdikan. Ev statûya heremê heta salên 1070'an didome. Piştî vî tarîxê, Artêşa Selçûqî tîne heremê û bi alîkariya gelê Mûşê heremê ji Bizansiyan pakij dike. Sed sal şûnde Eyûbî, Mûşê jî Selçûqîyan distînin. Di vî navberê de li heremê gelek car di nav Eyûbî û Selçûqîyan de şer dertê.

Piştî mirina Selehedîne Eyûbî ku desthilatiya wan sist dibe, herema Mûşê tevî

Bedlîs û derdorê dikeve destê Şerefxaniyan. Mûş nêzi 400 sal ji alî Şerefxaniyan ve tê birêvebirin. Di dema Şerefxaniyan de gelek car Aqqoyînî, Qerekoyînî, Sokmenî û Sefewî êrişê heremê dikin û hin deman heremê bidestdixin. Di vê navberê de Mûş di salên 1200'an de ji alî Xarzemşahî û di dawiya salên 1300'an de ji alî Artêşa Tîmûr û di salên 1530'an de jî, ji alî Sefewiyan ve tê talankirin. Di êrişa Tîmûr de Kela Mûşê jî xera dibe. Îdrîsê Bedlîsê ku di sala 1514'an de mirên Bedlîsê bi Yawûzê Osmanî ve girê dide, Mûş û Kurdistan jî dikeve bin bandora Osmaniyan. Heta sala 1670'an herem ji alî Serefxaniyan ve tê birêvebirin.

Di van salan de Mûş wek sancaxeke

Wilayeta Wanê bû. Bajarokên wek Bilican, Kop, Xînûs, Ercîgan û Hendrîs bi Mûşê ve girêdayî bûn. Herwiha 90 gundê Mûşê û li bajêr jî 150 xane hebûn. Di wan salan de ji ber ku li gundan nîfûs hindik bû, dewletê hin eşîrên biyanî li heremê bicîh dikirin. Di van salan de Ermenî û Kurd li Mûşê di nav hev de dijiyan. Gerok Ewliya Çelebî ku di salên 1600'an de hatiye herema Mûşê, di biranînên xwe de behsa vê taybetiya bajêr dike. Li gor Ewliya Çelebî, Dêrazengil ku li bakûrê Mûşê di nav daristanan de hatibû çêkirin, her sal di demên 'cejna hêkê' de ji alî gelek Ermenî ve dihat ziyaretîkirin. Çelebî dibêje: 'Gel bawerdikir ku, kesên werin li vê dêrê jî yezdan çî miradî bikin, ew bicîh

dibe. Ji ber vê yekê bi hezaran Musluman jî roja îdê dihat dêrê û ewder dibû wek cîhekî panayîrê.'

Di salên 1820'an de, Dewleta Osmanî mîrên Kurd tasviye kir. Rêvebirên Kurdistanê jî peytextê dihatin tayinkirin û Kurdistan bitemamî ket destê wan. Li gor salnama 1892an nîfûsa sancaxa Mûşê 105 hezar bû. Ji vê hijmarê 55 hezar kes Ermenî bûn. Di van salan de 472 gund bi sancaxê ve girêdayî bû.

Di dawiya sala 1800'an, Siltan Hemîdê Osmanî, bi rêbazên taybetî gelên bindest li dijî hev bikardianî. Yek ji wan rêbazan Alayên Hemîdî bûn. Ev alayan li alî Mûşê jî aktif bûn. Lewra Mûş deverekî eşîrî bû. Li heremê jî eşîrên wek, Cibran, Xormek, Lolan, Hesenan û Ebdalan bi hezaran leşkerên Kurd, hatibû civandin.

Ber bi dawiya salên 1800an ku li cîhanê ramanên netewî belavbûn, gelên bindestên Osmaniyan jî ketin nav tevgerê. Yek ji wan Ermenî bûn. Ermeniyan li Serhedê tevî Kurda bûn. Rêxistainên welatparêz yê Ermeniyan li dijî Osmaniyan serhildabûn.

Dewleta Osmanî li ser vê yekê, dest bi qira Ermeniyan kir. Qetliama li dijî Ermeniyan li Mûşê jî bêperwa hat ajotin. Hekar û qisasên Dewleta Osmanî bi sedhezaran Ermenî kuştin. Piştî qira Ermeniyan nîfûsa Mûşê di sala 1914'an de ket bin 60 hezarî.

Di Şêrê Cîhanê ê Yekem de, Serheda Kurdistanê jî alî Artêşa Rûs ve hat dagirkirin. Di Sibata 1916an de Artêşa Rûs bi ser Wartoyê de ket herema Mûşê. Bajêr valabûbû. Bi hezaran kes koçberbûbûn û gelekî jî wan di rêyan de jiyana xwe dabûn.

Dagira Mûşê heta Şoreşa 1917'an ajot. Di dema dagirê de Kurd û Ermeniyan bi hev re di rêwebiriya bajêr de cîh digirtin. Piştî Şoreşa Bolşewîk, Artêşa Rûs jî Kurdistanê vekîşiya. Di şerê herema Mûşê de leşkerên Eşîra Cibran û serokê wan Mîralay Xalid Beg li dijî Rûsan qahramaniyên mezin nîşandan û rêzeke mezin bidestxistin. Piştî Rûs vekîşian, herem ket destê Fermandarê Artêşa Osmanî Kazım Karabekir. Karabekir ji bo ku karibe wan birêvebibe eşîrên Kurd berî hevda. Di sala 1920'an de di nav Cibran û Xormekan de şer derxist.

Piştî ku Dewleta Osmanî têk çû û di nav gelên bindest de welatparêzî pêşket, Kurd jî liviyan. Kurdan ji bo armancên netewî rêxistinan damezirandibûn. Kürdistan Tealî Cemiyetî li herema Mûşê dixebitî. Di nav damezrênerên vê cemiyetê de ji Mûşê Mebûs Îlyas Samî û Mîralay Xalid Beg jî hebûn. Xalid Beg di vê rêxistina welatparêz de berpirsê herema Mûş, Çewlik û Erziromê bû.

Piştî ku di sala 1923'an de Komara Tirk hat damezrandin û Kurdan mafên xwe bidestnexistin, amedekariya serhildanan kirin. Ji bo vê yekê Xalid Begê Cibrî û Yûsif Ziya Paşa yê mebûsê Bedlîsê, bi navê Azadî rêxistinekî damezirandin. Azadî li hemû Kurdistanê têkiliyan danîbû. Lê dewletê ku di sala 1924an de bi van amedekariyan hisiya, Xalid Beg û Yûsif Ziya girt û wan li Bedlîsê dardekir.

Piştî tasfiyekirina wan serokatîya Azadî û a serhildanê li ser milên Şêx Seîd mabûn. Bi vî awayî Serhildana 1925an teqîya. Di dema serhildanê de Mûş bû sehna şerên dijwar. Mûş di pîlanên serhildanê de wek 'herema 4.' dihat binavkirin û hêzên vê derê jî alî

Şêx Evdilayê Melekî, Xalidê Hesênî, Şêx Elî Rîza û serekên Cibriyan ve dihat birêvebirin. Di adarê de Wartyo ket destê serhildêran. Di serhildanê de eşîrên Xormek, Lolan û Çarek li kêleka Kemalîstan cîh girtin û êrişê hêzên welatparêz kirin. Wartyo, Kop, Melezgîr û derûdorê di meha adarê de di destê serhildêran de ma. Piştî pevçûn û rûdanan di encam de Şêx Seîd û hevalên wî di 24'ê Avrêla 1925'an li Deşta Mûşê li ser Pîra Mûradê, bi bêbextiya Qaso ve hatin girtin û serhildan têk çû.

Di salên 1930an de jî Deşta Mûşê, Deşta Melezgîrê bû sehna Serhildana Araradê. Di sala 1930an de belavokên Xoybunê li Mûşê û li navçeyan dihat belavkirin. Bi destpêka serhildanê ve Sêvdîn Begê Hesênî tevî şerwanên xwe li Deşta Melezgîrê êrişê Artêşê Tirk dikir.

Piştî serhildanên Araratê Mûş ket nav bédengiyê. Rejimê li heremê li dijî welatparêziya Kurd tedbîrên tûnd distend. Bajêr di sala 1929an de bû parêzgeh û alayek leşkerî lê hat bicîhkirin. Di dawiya salên 1950'an de rêyên hesin û gelek dibistanên Tirkî hatin vekirin.

Lê dîsa jî li bajêr welatparêzên Kurd, hebûna xwe domandin. Di nav 49 rewşenbîrên Kurd, ku di sala 1959'an de ji alî dadgehên ewlekariyê ve hatin girtin, ji Mûşê Selim Kılıçoğlu û Emin Kotan jî hebûn.

Di bihar û havîna sala 1966'an de li Navça Wartoyê erdhejên mezin çêbûn. Di erdhejê de navçe û 176 gund serûbin bûn û nêzi 3 hezar kesî jiyana xwe wendakirin. Piştî vê bûyerê ku dewletê alikariya Kurdên afetzede nekir, li bajêr mîtingên siyasî hatin lidarxistin. Di van xwepîsandanan de polîsan êrişê gel kir. Piştî erdhejê, ku malên wan wêran bûn, bi hezaran Wartoyî koçî metropolên Tirkîyê an jî Awrûpayê kirin.

Piştî Karesata Helepçê a 1988'an li Başûr Rejima Baas bi çekên kîmyewî êrişê gel kir. Kurdên Başûr berê xwe dan Bakûr. Bi dehhezaran Başûrî derbasî Bakûr bûn. Ji wan 9 hezar kes li kampekî nêzi Mûşê hatin bicîhkirin. Başûrî çar salan li vî bajarî man û di sala 1991an de piştî raperînê vegeriyan ser zewiyên xwe. Di dema mêvaniya Başûriyan de Gelê Mûşê alikariyeke mezin ji birayên xwe re kirin. Herwiha serpêhatî û koça Gelê Başûr li ser Mûşîyan bandorekî netewî jî kiribû.

Mûş, welatê Serhedê, welatê dengbêj û dengxweşa ye jî. Dengbêjên wek Şakiro, Marûf, Hisêno, Zahiyo, Keremo, Tahiro, Sebrî, Delîl û Nîlûfer Akbal çend ji dengxweşên Mûşê ne.

Pîra Mûradê

Ger mirov ji bakûr ve ber bi Mûşê were, divê ji Pîra Mûradê derbas bibe. Pîr 10 kilometre dûrê bajêr, di nav rêyên Mûş û Wartoyê de ye. 143 metre dirêj û nêzi 5 metre jî fireh e. 12 çavîyên pirê hene û ji 18 metre bilind e. Dîroka çêbûna pirê nayê zanîn. Li ser diwaran kitabeyên ku ji tamîratên sala 1817an mane, hene.

Pîra Mûradê, di salên dawîn de ji alî leşkeran ve, ji bo çûndin û hatina gêrîlla bê asteng kirin, ji nav ve hatiye bombekirin. Pîra ku Şêx Seîd li ser hatibû girtin niha nayê bikaranîn.

24 serrîya koçkerdişê Mela Ehmedê Palo de

Abdulhemîd Yûsif

Mi bi rayîrê mamosta Ehmed Huseynî Mela Ehmedê Paloyî (1) şinasna, Homa rehma xo ro her diyan bikero. Wexto ke serra 1988 de mi dest bi wendişê kurdî kerdî, o wext kitabê kurdî qedexê bî; çî wendiş, çî xo dir çarnayîş û çî zî xo het wedartiş.

Kitabê ke ma eşkayne peyda bikin yê Cîgerxwînî, Melayê Cizîrî û Ehmedê Xanî bî. Bê ke ez bi zûran pesnê xo bidî, mi nê wendêne. Yewna zî, Mele Palo estbi ke sey merdimêko nimite, nêasaye û tarîtiye de, kitabê ey binê çengê ma de la ma o nêşinasayne.

Mamosta Ehmed Huseynî her wext derheqê senîniya sewiyeyê edebî û kulturî, çendîniya dereceyê afernayîşê ey de serebutê xo yê Paloyî dir vatêne. Nînan ra yewe wina bî:

"Reyke, wexto ke unîversîte de fakulteya edebîyatê erebkî de ez wendekar bîya, mamostayê ma derheqê gramerê fariskî de ma ra nuştayêk waşt. No sipartek ma rê zaf giran bî, çimkî ma derheqê fariskî de zaf çî nêzanayne. Ageyrayîşê xo yê tehlîlêk de mi Mele Paloyî ra na mesela vate. Badê hîrê rojan ageyra mi ser ke na yo, derheqê persanê mamostayê ma de nuştayêk bi hawayê akademîk, îlmî û bi edebîyatêko berz nuştî. Gama ke mi no nuşte da mamostayê xo, mamostayî va no nuşte neke goreyê şagirtîya mi, goreyê mamostatîya min o."

Mi rew Mela Ehmedê Palo dî, gama ke hema xo ser o bi, linganê xo ser o geyrayne, dorê Cîrnikê de şîne û ameyne. O dirûvê ey verê çimê mi de yo. Wexto ke têkiliya mi nêzdî ra Rêzanê lajê Mele Paloyî dir viraziya, mi çend rey çend hevalan reyde serdanê Mele Paloyî kerd. La çî heyf ke o wext rewşa sihetê ey zêde baş nêbî, ma nêşkayne tey suhbet bikin.

Badê ke kitabê Mela Ehmedê Paloyî "Dewr û Gera Kurdistanê" çap bi û resa wendoxan, mi çiyêkê xo yo vîndîbiyaye dî, çimkî hewceyîya mi bi wendişê şîranê şairêkê bi nê hawayî zêde estbî.

Serebutanê ke mamosta Ehmed Huseynî derheqê Mele Paloyî de mi ra vatbî ra yewe zî wina ya:

"Reyke mi Mele Paloyî rê derheqê kitabê 'Rîsalet el-Xufrani' de qisey kerd. No kitabê nuştîxê namdar yê ereban Ebul Ela el-Me'errî yo. Mi behsê muhtewaya kitabî ci rê kerd; senî awan kerdo, terzê nuştîşê ey, ro yewbînan barkerdişê fikran, ancî mi behs kerd ke no kitab hetê tarîxî ra çiqas muhîm o. Badê ke Mele Paloyî nê melumatî mi ra gîrewtî, qasê di aşman

nêasa. La rojêk mi dî ke yew goroza kaxî-dan a qasê se pelî ha binê çengê ey de, wet ra yeno û mi ra va, ha na yo 'Civîna Nemiran' yanî bi kurdî sey kitabê 'Rîsalet el-Xufrani'."

Mi bi naznameyê Kasî kitabê Mela Ehmedê Paloyî Civîna Nemiran ra, destnuştayê ey ra qasê se rîpelî transkribeyê alfabe ya latînkî kerdî la seba ke rewşa mi baş nêbî mi heme nêqedêna. Serra 2010 de mi destnuştayê avey dayî lajê ey ke des hezarî beytî bî, welat û tarîxê Kurdistanî ser o bi hawayê dîyalogê mîyanê çend kesanê ke heqîqeten tarîx û komelê kurdan de estê qisey biyêne.

Mela Ehmedê Palo 1920 de Sêraçûr (2) de ameyo dinya. Dayîk û bawêkê zazî rê virazîyayo, yanî ey şitê dadîya xo bi lorîganê zaravayê zarakî şimîto. Badê yeno Binxete û uca museno zaravayê kurmanckî, dima zaravayê soranî zî musneno. Her zarava ci rê berêk seba hezaran çekuyan, serebutan, şeklê qiseykerdişî, çimeyê pers û vateyanê tîmîyanekan, ancî deyîr û tecrube û sanîk û nameyê cayan akeno.

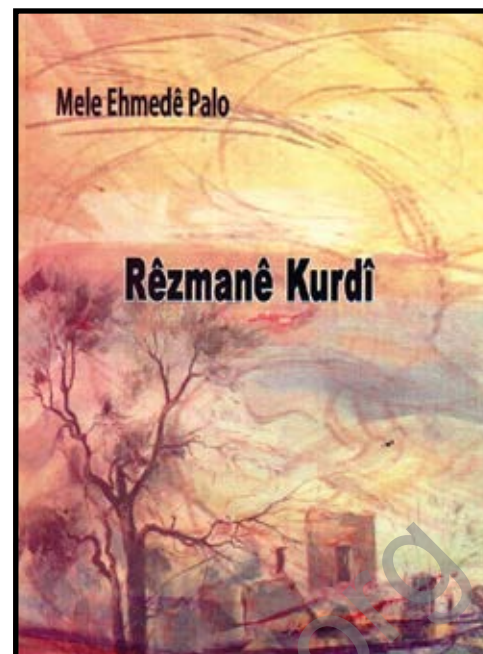
Seba ke dîne îslamî û kitabo pîroz bi erebkî yê coka hetêk ra ganî melayanê kurdan bi hawayêko pêroyî bi erebkî bizanayne, ancî hucreyan de wendekarî fariskî û tirkî zî musayne. Coka bîngayê nuştîxîya Mela Ehmedê Palo dewlemend bi. Zafbiyayîşê zaravayan bi xo zî dewlmendî ya. La zanayîşê zîwananê bînan destêko bîn dewlmendî ya.

Ferhengê ey ferhengêko orjînal yê kurdî yo, cumleyê ey tekuz û asan ê, dimenê ey sey filmanê hîrêlet ê. Dûrdîyayîşê ey camê welatparêziye ra yo; geyrayîş û tedbîr û tîwgêrayîşê ey derguşê Kurdistanî ra yo. Cumleyê ey cumleyanê nuştîxanê verênan ra ciya yê, hemdem û hemmanayanê ey ra zî taybetî yê. Bêke o zor bido xo, beytanê ey ra felsefe herikîyeno, bêhemd boya ey vateyanê ey ra yena. Dewlemendiya manaya ca û dewranan zî balkêş a. Ferhengê Mela Ehmedê Paloyî ne şaxê Cîgerxwînî ra ne zî yê Cizîrî ra kemî nîyo labelê bi moral û muhtewaya xo ferhengêko taybet o. Çünke ey gelêk zîwan û zaravayan ra awa edebîyatî şimîto.

Malzeme û hacetê beytanê ey kêrameye yê, wezn û terazî û rewanîya beytan de wayîrê nişan û tuxrayêka taybete yo. Ancî bikarardişê malzemeyê nuştîş û afernayîşê edebî de çimeyê ey orjînal ê, fikrê ey zî umîdê mîletê ey ê:

Malzeme û hacetê beytanê ey kêrameye yê, wezn û terazî û rewanîya beytan de wayîrê nişan û tuxrayêka taybete yo. Ancî bikarardişê malzemeyê nuştîş û afernayîşê edebî de çimeyê ey orjînal ê, fikrê ey zî umîdê mîletê ey ê:

**Çiraya dewletê pêket
Cihê min ber dida xwînê
Divaya rûmetê rêket
Gelê min berdide kînê**

Mela Ehmedê Palo bawerîya xo de muşexes û zelal bi, hêviya ey bi şorişê Mela Mistefa Berzanî zaf zêde bî. Hertim vatêne xelasiya mîletê kurdî û Kurdistanî do bi rayîrê Berzanî bo. O sey sembolê azadî, camêrdî û kurdperwerîye dîyêne. Ma zafê şîranê ey de nameyê Berzanî vînenê:

**Seydayê hêja, şêrê Berzanî
Pîrê dilovan yê hemî kurdan î.
Nav û dengê me te kir xuyanî
Bi ceng û mîrî daye cîhanê.**

Kurdî sey mîletanê bînan laîqê dewletêka xoserbîyaya û azade dîyêne, bi nuştîşê kurdî û bi serberziye rayîrê kurdîtiye de seba naye tim xebitîyayêne.

Mîletê kurdî o tena sey şair şinasayne. La Mela Ehmedê Palo zîwanzan bi, derheqê gramerê kurdî de kitabêk nuştbi, ancî ferhengêkê eyê tirkî-kurdî estbi, bi nameyê "Pendên Ettar" kitabêk fariskî ra tercume kerdbi. No kitabê nuştîxê farisan o namdar Ferîduddîn Ettarî yo. La çî heyf ke muxaberatê Sûriye dest na nê kitabî ser û berd.

Gelêk kitabê ey nika destê aileyê ey de estê. Hewt dîwanê eyê şîran estê. Pa ferhengê eyê tirkî-kurdî yew kitabê eyê gramerî çap bîyo. Yew şîra xo de vano:

Hinan welat firotn bi erzani birader
Hinek mirtal û rot in ji bo Dehak û Ejder
Hîn rêberê neyar in, welat kirin perîşan
Ji bo dijmin hewar in, xistin derd û perîşan

Ez bi hêvî ya ke, ameye de ma bieşkin cuya ey hîna roşn bikin. Îmkanê ma zêde bibê, ma bieşkin eseranê ey çap bikin ke neslê ma yê ameyeyî edebîyatê eyê berzî ra fayde bivînen.

1.No nuşte hûmara 37. ya rojnameyê internetî Pênusa Nû, r. 4-6 de weşaniyayo. Mi kurmanckî ra açarna. (Roşan Lezgîn)

2.Sêraçûr yew dewa Pali ya. Dewleta tirkan nameyê na dewe kerdo "Güllüce".

Ez rîpelê verên yê kitabê "Civîna Nemiran" ke hema çap nêbiyo tiya neqil kena:

Pehlewî û Civîndarî

Pehlewî:

Diçim, dimînî
Riya Civîni.
Gelim neçînî
Bi şewq û şîn î!

Civîndarî:

Divê bixwînî
Xwe zû bigînî
Bê cî derînî
Hê durr diçînî

Pehlewî:

Dengê dilanê
Di vê meydanê
Rengê leyilanê
Li ber baranê

Civîndarî:

Haha birader
Bibête tevger
Lat û ber û der
Tev tene xweser

Pehlewî:

Xewa min nayê
Di vê hewayê
Rengê çirayê
Bibêjim dayê

Civîndarî:

Divê bibînî
Ala hilînî
Defter bixwînî
Dijmin biçînî

Pehlewî:

Di vê belayê
Bi te xwuyayê
Ne kolî tabî
Li her ciya bî

Civîndarî:

Ev nav û nişan
Ev deng û dewran
Bi dar û lédan
Di qad û meydan

Pehlewî:

Tê der ji banî
Nabim xwuyanî
Dikim jiyani
Li ber ziyani

Civîndarî:

Were meydanê
Dakev dilanê
Deşt û zozanê
Rengê cîhanê

Pehlewî:

Nakim tebatê
Di vê mezatê
Bême civatê
Bibêjim atê

Civîndarî:

Ev keyf û şadî
Şûrê xwe badî
Bi dîn û dadî
Di vî mezadî

Kitabê Murat Canşadî “Hesê Mişî”

**Nadire Güntaş
Aldatmaz**

Hesê Mişî nameyê kitabê hikayeyan yê Murad Canşadî yo. Murad Canşad bi hikayeyanê nê kitabê xo yê diyînî biyo hikayenuştuxode zaf muhîm yê edebiyatê ma û mi gore seba ameyoxê edebiyatê kirmanckî hêviyêk o. Ez texmîn kena ke dinyaya hikayeyanê ma ya qeyîme bi hikayanê Muradî zaf aver şona.

Heyatê şarî yo tewr sade; dej û şayîye, eşq, zerrîvênîye, heyatê hepisxaneyî, dewê veşayeyî, peynîya ro ci eşeqiyena celadê xo, zerrînerm û gonîgermê ke binê qilafetê xirabî der ê, nê hikayeyan de bi ziwano mîzehî ameyê verê çîman.

Karakterê hikayeyanê ey ma rê qet xerîbî nîyê. Belkî tayê kesê ke hikayeyan der ê zereyê heyatê ma tayine de çîn ê la ma înan zaf rind nas kenîme. Mesela, hikayeya “Şewla” de karakterêde sey Şewla heyatê ma yê rojaneyî de zaf çîn a. Labelê ma zanênîme ke domanê sey aye estê, “heval”ê may û piyê xo yê. Şewla, domana qij a ke sey pîlan vindena, luzimîya “hevalîye” ana herindî, giranîya “hevalîye” ancena, heqa xo ya bermayîşî bile seba xatirê “hevalîye” kena feda, a ya. Halbukî domanî bi bermiş doman ê.

“Şewla” de domanê ke orteyê sîyasetî de ameyê dinya û bêwext biyê pîl, înan vînenîme la merdimî wexto ke na hikaye wende xemgîn nêbeno, bi rîhuyayîş maneno. Hikayeyê nê kitabî pêro winî yê. Rîyê merdimî de peşmirîyayîşê ca verdanê coka wendena kitabî zaf keyfweşîye dano wendoxan. Mî dest bi kitabî kerd û qet nêwaşt ke destê xo ra ronî heta ke mi qedêna. Ez çend rojî tesîrê hikayeyan de menda û çend rojî xo xo de huyaya.

Hikayeya “Eşqê Kerge” de halê kerge zaf şîyo re halê ma kurdan û hetê ra kî şîyo re halê cinîyan. Tîya de luye ge dewlete ge camêrdî ana re vîra merdimî. Qet vîrardîş çîn bo kî na hikaye sey sanike ameya nuştene û hende kî weş a, merdimî ke wende helmo germin yê maya xo peyê vileyê xo de hîs keno. Na hikaye ra boya sênaye dayîke yena. Coka merdim wazeno ke aye zereyê xo kero û qet ci ra nêvezo. Ziwane hikaye zaf keyfin o. Wendişê xo kî hende asan û weş o.

Hikayeya “Xemgîniye” de kî cumleya peyêne ma rê her çî vana: “Eşto ser eşto

ser! Xirê mi ra ke eşto ser!”

Merdîm ke bî kokim, hêviya xo bi cuye nêmendê, dinya ke birijîyo umurê ey de nîyo. Dêmek heyat de çîyo tewr muhîm cuya merdimî ya. Dîyalogê qiseykerdixî û Ap Husênî weş, asan û komîk o. Hikayeyan de çîyo ke tewr zaf hûner wazeno belkî kî viraştene dîyalogêde hûnerin a. Çike viraştîşê hikaye de dîyalog ganî zaf herindî de û rind eyar kerde bo. Dîlogê her şeş hikayeyan kî zaf bi hûner vîrazîyayê. Qet sabrê merdimî teng nêkenê aksê ci reng û aheng dane hikayeyan.

Nuştuxî hikayeya “Hesê Mişî” kî fekê Heşê Birrî ra nuştê. Goreyê efsane Heşê Birrî kî zemanê merdim biyo. Mevzûyê Heşê Birrî de zaf efsaneyî estê. Nînan ra yewe kî Muradî nuştê. Goreyê hikaye Heş wayîrê surîye biyo, pîrc roto û qenter de hîle kerdo. O pîrc nîştê pîra û Heş biyo heş. Coka qiseykerdişê Heşê Birrî qet xerîb nîyo la ez vana no qayîtkerdiş qayîtkerdişê heşê ke birr der ê, yê înan o. Birr ra asayena heyatê Hesê Mişan o asan, cuya dewe bi çîmanê ê koyan qisey bena.

Tîya de leyê qewet û qudrêtê Heşê Birrî de bêqewetî û feqîrîya Hesê Mişî vînenîme, rindekî û hesreta “Welatê Mazêran” vînenîme. Nuştux peyê na rindekiye ra heta kotî şono, heta kotî ma tey beno merax kenîme la dima bêvengîye...

Xirbeyî, reng û boya tenîye, banê dêsîyayê ke ginayê pîro, çînbîyayena zimmayîşê hîngan, bêvengîye bêvengîye, mîyanê na bêvengîye de kuztayîşê kutikê Hesê Mişî heşnenîme.

Wexto ke dewê ma veşnayî, çik ke can teder o pêro tédîma merdî. Nînan ra tewr erey kutikê merdî. Înan tenêna qeyretê cuye kerd la tebayî rê nêbî, peynîye de ê kî merdî. Na hikaye de kî merdim rasterast halê dewanê winasîyan vînenîme. Kutikê Hesê Mişî yo ke zemanê erd lingan ver de lerzêne nika lapê asteyî yo, hende ke helm teder o. Verê nê zulmî de heş bile ecêbe der o.

Hikayeyade bîne “Purilîyenê Vewre Ver De” de merdimêk serê koyan der o, ceng der o. Yanî mumkin o ke o bi eskerî ra rastê yewbînî bibê û yewbînî ra merdim bikişê. La eynî merdim qiymişê keke nêbeno ke aye orteyê vewre erzo. Çike serd o, puk o her ca bi vewre ameyo girewtene, “Dorûver kerr û lal o.” Keka ke bi gonîya ey bena weye û ciwîyena, nika mabênê beçikanê eyî de xilxilîna, sereye xo bena ana, lingan erzena û bi no qiseykerdişî seke verê çîmanê ma der a, a keke, keka eyî orteyê vewre de çitur bivindo, se bikero! Kîştene û xelisnayene, can girewtene û can ci dayene, her çiqas ke durum sey paradoxî aseno kî esasen no hal gerayîşê zerrîya qehremanî ya nerm û germine yo. Gêrayîşê keyeyêde germinî yo. Keyeyo ke tede taniya insanî esta. Belkî coka keka xo peyser pistunê xo de ca keno.

Qehremanê hikayeya “Pitayîşê Zerri” seba tayê camêrdanê kurdan numûneyode zaf tîpîk o. Sey şêrî veng vezeno, erd û asmên lerzêno, rast kî “Wehşet” o. La bîneyê na wehşetiye de zerrîyade nerme esta ke ge-gane kî beno sey pisinge. Verê qiseyêde weşî de çîme xo benê hît, destê xo lerzene. Seba merdimanê winasîyan taswîrêko zaf hunerin o.

Kitabê Murad Canşadî bi hikayeyade eşqî qedîno. Hikayeya peyêne kî sey ê

bînan weş a û merdimî tey bena. Merdim kewno zereyê hikaye, tey şono, beno înan ra yew.

Nuştux tîya de ma rê pencereyo ke tede heyatanê qijan vînenîme akeno. Sûkade kije de çîlî-vîliya qîcan, bêvengîya dêsan, germê verva hamnanî û bêhedurîye. Dima eşqê Aze û qiseykerdixî. Pirdo ke mabênê zerrîya eyî û aye der o game bi game beno berz. No eşq mabênê tenayîya insanan de beno zêde, beno rindek. Na sîka kij û bêhedure de êdî tenayîya merdimî nêmanena.

Na hikaye de nuştux ancî ziwano mîzahî ca nêverdano. Çend cayî de taye hereketê erotîkî bile bi mîzah xemelnaye. Coka giranîya eşqê melankolîkî çîn a û merdim zaf rehet û rîhuyayîş waneno.

Hetê şeklê ziwani ra Muradî, ziwano standard tercîh kerdo û zaf rind kî biyo. Ey ziwani winî bi hunero girs xebitnayo û winî destê ey ra rind ameyo ke ez verê nê hunerî de şaş biya. Teberê tayê qalibanê lokalan ra qeyir –ke luzimîya înan kî zaf a- merdim caran fam nêkeno ke Murad Dêrsimîj o. Di-hîrê cayan de tayê îdyomê zaf weşî bî. Ez vana nê tena hetê Dêrsimî de estê. Mavajî: Sey “boya Xizirî” yan kî qalibêde sey “Tî di çik û çikê mi nê!” Zobî Murad bin o kitabe xo mintiqaya xo ra vejîyo û biyo nuştuxê heme kirmancan.

Luzimîya nuştîşê standardî seba ma zaf zaf muhîm a. Wexto ke merdim bi ziwane xoyê lokalî binuso hem hetê ê bînan ra rind fam nêbeno hem kî ziwano mîsterek nêvirazîno. Kitabê Murad Canşadî tena hetê edebiyatî ra nê eynî wext de seba standardnuştîşê kirmancî numûneyode zaf muhîm o.

Winî aseno ke Murad Canşad bi gêrayîşê xoyê serê dinya peyê beran de kî dewam keno. O bi çekuyanê xoyê zelalan sey awa dereyî xo kuwenê no hêm û do hêm ra, ge şono dewe ge yeno sîke ge şono serê koyan ge-gane kî yeno hepisxane, gêrayîşê xo bi vengode berz mabênê bêvengîye de dewam keno. Çekuyê ey winî bêqusir, her yewe winî cayê xoyê rastî der a ke sey notayanê muzîkî tédîma rêz biyê û ne zêde ne kî kêmî yê, goşan rê zaf weş yenê. Bi no tore hikayeyî hem manaya xo ra hem kî ahengê xo ra teba vîndî nêkenê.

Murad Canşad, ez bawer a ke rojê yeno wendene û tarîxê edebiyatê kirmancan de bereqîno. Nika cayê ey çiqas ke teng o, zîhnê xo, ufqê xo hende hîra yo. Hêviya mi winî ya ke Murad na raya derge ra gêrayîşê xo dewam keno.

Ez nika ra kitabê eyê hîrêyinî pawena.

Kurdên Enqere'yê gihîştin hev

Bernameyên ku rojnameya me BasHaber / BasNûçe lidar-dixe bi pêşengeha berhemên Hunermendê Başûrî Nezhat Ezîz Surme ya li Enqere'yê berdewam in. Piştî ku dîsa li Enqere'yê bi amadekariya rojnameya me bernamêyek bo nivîskar Bextiyar Elî hitibû lidarxistinê ve carê jî pêşengeha ku ji berhemên Nezhat Ezîz Surme pêk te bi beşdariyeke qerebelix hat lidarxistin. Gelek kesên navdar û parlementerên nû jî beşdarî bernayê bûn.

Vekirina pêşengeha ku ji aliyê Parlementer Dergir Mir Mehmet Fırat, Mithat Sancar û Cıvknas İsmail Beşikçi ve hate kirin bi axaftina nûner û editora BasNûçe'yê a Enqereyê Yeter Polat dest pêkir. Yeter Polat kêfxweşiya xwe anî ser ziman ku, wek BasNûçe'yê bûne alîkarê ve pêşangehê û got armanca me ji bo ve pêşangehê ew bû ku em bibin sedema avakirina piyeyek di navber Başûr û Bakûrê Kurdistanê û wiha pê de çû, "Em dixwazin ku karê hunerê têkiliya di navbera kurdan her qewî bike." Pêşangeh bi axaftina dostê kurdan, nivîskar û civaknasê tirk ê navdar İsmail Beşikçi û hunermend Nezhat Ezîz Surme di saet 14.00 de li pêşangeha CerModern a li Enqere'yê destpêkir. Piştî axaftina destpêkê qurdeleya bernamêyê ji aliyê İsmail Beşikçi û Nezhat Ezîz Surme ve hat birîn.

Pêşangeh bi beşdarbûna navdaran gengîtir bû

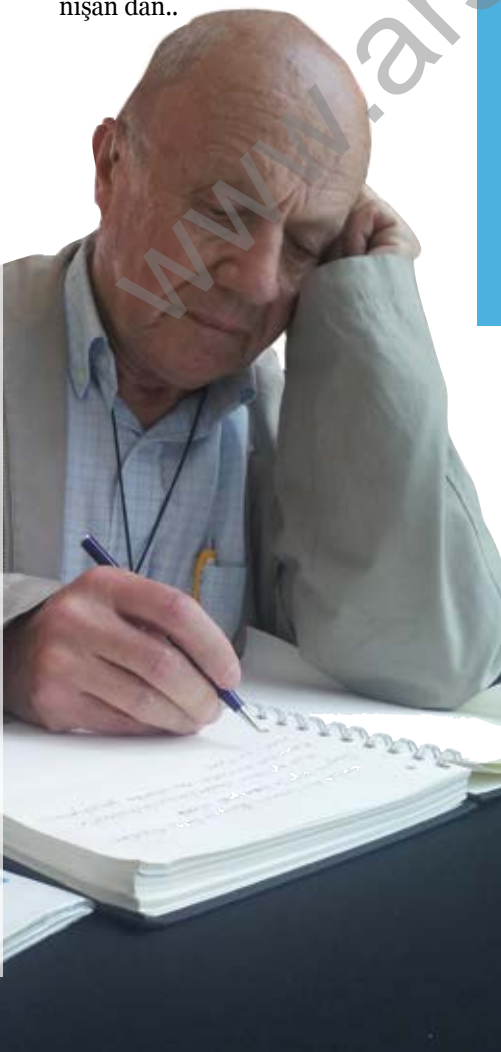
Pêşangeh bi beşdarbûna gelek nivîskar, zana, rewşenbîr û siyasatmedarên kurd destpêkir. Her wiha ji hêla medyaya kurdî jî eleqeyek mezin hat nîşandan ji bo pêşangehê. Di nav wan beşdarvanan de kesên wek nivîskar Şakir Epözdemir, nivîskar û lêkolîner Mehmed Bayrak, neviyê Şêx Seîd Diyadîn Ferat jî hebûn. Her wekî din, ji medyaya kurdan Rêvebirê BasNews'ê Botan Tehsen û Gerinendeyê Giştî yê rojnameya me Faysal Dağlı û çendîn rojnameger û rojnamenûsên kurd û tirk jî beşdarî pêşangehê bûn. Dîsa di nav beşdarvanan de mûzisyenê blues a kurdî Ercan Bîngöl, wênesaz Gulîzer Kiliç, helbestvan Sema Güler, rûspî Mela Zekî, karmendê navdar ê kurd Talat İnanç û alîkarê serokatiya HAK-PAR'ê Alaadîn Aras jî amade bûn. Pêşangeh bi kokteyl ango vexwerinê û bi mûsika qlasik bandorek mezin li ser beşdarvanankir.

Yek ahengî li berheman nihêrîn

Beşdarvanên pêşangehê, bi hev re bi avayekî germ û ji dil li tablo ango berheman nihêrîn. Afirînerê tabloyan Nezhat Ezîz Surme yek bi yek hunera xwe ji beşdarvanan re şîrove kir. Tiştê balkêş ew bû ku di dema şîroveyan de nêrînen cûda hebûn û ev yek jî dibû sedema henek û rûgeşiya di navbera beşdarvanan de. Hunermend Nezhat Ezîz Surme berhemên xwe bêhtir li ser zehmet kêşaniya jinan û evînen wendayî çêkiribû, wê yekê jî dîsa bandorek taybet li ser herkesîkir.

Bi daxwazî û hêviyan bi davî bû

Piştî ku pêşangeh bi beşdarbûneke mezin ber bi dawiyê hat, her yek jî beşdarvanan hêvî daxwaz û hestên xwe li ser deftera ji bo beşdarvanan hatibû amadekirin nivîsandin. Di nav wan beşdarvanan de yek jê nivîskar û civaknas İsmail Beşikçi bû. Beşikçi di nivîsa xwe de hest û kêfxweşiya xwe ji bo pêşangehê anî ziman. Her wiha hêviya berdewamiya karên hunerî jî bo kurdan kir. Û di dawiya nivîsa xwe de behsa taybetiya pêşangehê kir, ku bi saya pêşangehê ewqas navdar, zana, karmend û siyasatmedarên kurd hatinê ba hev. Wekî din xwandekarên kurd ên li Enqere'yê jî eleqeyek mezin ji bo pêşangehê nîşan dan..

Sefera Naziyan a ber bi Kurdistanê ve

Sedemeke rûdana serê cihanê ê pêşin ew bû ku hêz û qûweta dewletên xurt ên wek Îngilistan, Fransa, Rûsya, Emerîka, Japonya û Elmanya gelek nêzikî hevdu bûn û her yek ji wan dixwast ji hemûyan xurttir bibe. Ev yek piştî şerê 4 salan neqewimî, tu yek ji wan nebû ya herî xurttir. Ji ber vê jî bê nebê di salên 1930'an de dinya dîsa berbi şereke mezin diçû. Ev pêvajoya herî zêde li Elmanya bi lez dimeşîya. Ji sala 1933'an pêde rêvebirîya Almanya ketibû destê Hitler û hevalbendên wî, yên ku roj bi roj amadekariya şereke mezin dikir.

Piştî Gottfried Müller di sala 1936'an de ji rêwitiya xwe a li Kurdistanê vegeheriya Elmanya, ew çû leşkeriyê lê piştî perwerdeyê di demeke kurt de wek amadeyê bo demên seferberiyê ji paşde hat şiyandin. Müller ji wê demê pêde dîsa weke berê dest bi karê xwe kir.

Dema di sala 1939'an de şerê cihanê a duyemîn bi beşdarbûna heman dewletan destpêkir, salek şûnde Müller jî ji nû ve dibe leşker. Piştî perweyê di nav artêşê de ew wek endamê koma sîxûrên alman bo Tirkîyê tê şiyandin. Artêşa Elmanya ji sala 1939'an pêve di şer de gelek pêşde çû, piştî dagirkirina gelek welatên Ewropayê ew li başûr gihîşt Misirê û li rohilatê jî ber bajarê Stalîngrad û li Qafqasya ya başûr jî heta Bakûyê.

Piştî ku Müller bo demek dirêj li Stenbolê wek serokê komeke ji sîxûran xebitî û di bihara sala 1942'an de vegeheriya Elmanya, wî seh kir ku li wir bêtahmî û bêkêfiyêkê rûdaye, êdî wek berê nûçeyên serfiraziya Elmanan di şer de belav nabin, meşa artêşê rawestiyaye û her roj qala zêdetir kuştî û birîndarên Alman tê kirin. Müller seh dike kû sedema vê yekê kêmbûna petrolê ye û ji ber wê artêşa almanya asteng bûye, êdî nikarê pêşde bimese. Herkes qala petrolê dike, wê çewa û ji kû bê bidestxistin? Ew jî her roj mējiyê xwe bi vê mijarê ve mijûl dike û bi carekê de ew gera xwe ya beriya çend salan a li Kurdistanê, bi piranî a li Kerkûk û Musilê tîne bîra xwe. Dîsa kurmên maceraperestiyê dikevin canê wî, ew bi lez serîlêdanekê bo artêşê dinivîse: Li Kurdistanê petrol heye, ez wir baş nasdikim û gelek dost û nasên min li wir henin.

Di ser re heftiyek derbas dibe navenda artêşê bangî Müller dike û bi wî re diaxife. Biryar tê dayîn ku ev pêşniyariyên Müller bîr ceribandî û bo vî bi lez amadekarî bîr meşandin. Ji bo dema piştî ku Müller û hevalên wî xwe bigihînin Kurdistanê û di nav şex û serokeşîran de belav bibin, şîra wan a bingehîn li hember kurdan jî hatiye eşkere kirin: "Hûn petrolê bidin Almanan, ew ê jî alîkariya azadî û dewle-

Di sala 1947'an de îngiliz Müller tînin bajarê Hamburgê, ew wî salekê di kampekê de bi berdewamî dildigirin û paşê berdidin. Dema Müller tê mala xwe jin û kûrê wî ji ber rewşa wî ya perîşan wî nasnakin, porên wî weşiyane û diran di devê wî de neman.

mendbûna we bikin." Goreyî planê divê kurd bona serhildaneke li dijî îngilizên li Îraqê bîr amadekirin û dûre artêşa alman xwe bigihîne alîkariya wan.

Müller gelek hevalbendan yên ku bi Kurdistanê beled in ji peyda dike bona ku ew di vî rêwitiyê de hogiriya wî bikin. Müller pê re serî li sîxûrên li Stenbolê jî dide û bi saya wan kurdekî bi navê Remzî peyda dike yê ku kûrê serokeşîrêkî ji Hewlêrê bûye û ji bo xwendina zanîngehê li wir dima. Hemû amadekariyên perwerdeyî, leşkerî, siyasî û sîxûrî tîr qedandin û rêwîti destpêdike. Ew di rojê hezîran a sala 1943'an bi balafireke şer ji Berlînê berbi girava Qirimê rêdikevin û ji wir jî bi ser Behra Reş, bakûrê Kurdistanê û Urmiyê re xwe digihînin başûr û ji balafirê peya dibin. Lê belê ew di demek kurt de seh dikin ku ew hatine li cehêkî cûda, li nêzikî Musilê. Plana wan tevlihev dibe. Polîs û leşkerên îngilîzan bi hatina wan hesiyane û li pey wan ketine. Ew bi zor û dijiwariyê giran xwe digihînin mala bavê Remzî li Hewlêrê. Ji wir ew bi sîwarî berbi çîyan diçin.

Piştî demêkê pêşiyê Remzî û piştî Müller û hevalên wî ji aliyê polîsê îngilîz tîr girtin. Dema ew di zindana Hewlêrê de bûn, rojekê deriyê wê mendbûna we bikin." Goreyî planê divê kurd bona serhildaneke li dijî îngilizên li Îraqê bîr amadekirin û dûre artêşa alman xwe bigihîne alîkariya wan.

Piştî demêkê pêşiyê Remzî û piştî Müller û hevalên wî ji aliyê polîsê îngilîz tîr girtin. Dema ew di zindana Hewlêrê de bûn, rojekê deriyê wê

vedibe û Remzî dikeve hundir. Remziyê berê çûye yekî nû hatiye, bi lêdan û îşkenceyan perîşan bûye. Polîs li hemû girtiyan îşkenceyên xedar dikin, wan jî wir dibin Musilê û piştî Bexdayê. Remzî demêkê şûnde aqilê xwe wînda dike û ji zindanê tê berdan, bêcare berê xwe dide nava çiyayên Kurdistanê. Îngiliz Müller dibin Qehireyê û piştî wî dîsa vedigerînin girtîgeha Bexdayê. Li her derê serbazên taybet îfadeyên wî digirin û di encamê de cezayê kuştinê li wî dibirin. Lê piştî salekê ew Müller û almanên mayîn bi balafirekê tînin

Filistînê û di dawîya sala 1945'an jî ji wir dibin Misirê.

Di wê navberê de şerê mezin êdî qediyaye, Elmanya a ku ev şerê xedar dabû destpêkirin tîr çûye; di nav çend salan de dora bîst milyon mirov hatine kuştin, gelek birîndar bûne, gund û bajar seranser hatine wêran kirin, trajediya herî mezin a diroka mirovatiyê...

Di sala 1947'an de îngiliz Müller tînin bajarê Hamburgê, ew wî salekê di kampekê de bi berdewamî dildigirin û paşê berdidin. Dema Müller tê mala xwe jin û kûrê wî ji ber rewşa wî ya perîşan wî nasnakin, porên wî weşiyane û diran di devê wî de neman.

Bayê maceraperestiyê di dawiyê de Müller xistibû nav çerxa dewletê, a artêşa Hitler û saziya sîxûriyê, yên ku ligel jiyana bi milyonan mirovan ya wî

jî wêran kiribûn. Ew êdî bûbû mirovekî bêdeng û tenê, di nav kolanên bajarê Stuttgartê de bi dest û milên sistbûyî digeriya. Çavên wî tenê mirovên bêkes û bêmal ditîtin, her roj bi wan re diaxifi. Müller ji wan pirs dike: Hûn çima kar nakin?, ew jî bersivê didin: Mal û navnişaneke me nîne, ji ber wê jî tu kes kar nade me.

Müller di bîranînên xwe de dibêje: "Di zindana mirinê de ez bi dîr û dirêj li ser 'jiyanê' difikirîm. Pê re min ji xwe re digot; ger mucîzeyek peyda bibe û ez rojekê bigihêjim azadiya xwe, ez ê ji bo jiyanê kar û xebatan bikim. Li wir di zindanê de fikra saziyê bo seranserê dinyayê bi navê "Bîrayetî Salem" di serê min de peyda bû."

Ew di sala 1955'an de nasiya xwe dide Abram Poljak ê cihû û ji bo jî nû ve avakirina dostaniya xristiyan û cihûyan tev wî li gelek bajar û welatên Ewropayê digere û konferansan dide, mal û milkê xwe jî wek alîkarî dide du jinên cihû ên hewcedar.

Di roja 16 îlona 1957'an de ew saziya alîkariyê a bi navê "Bîrayetî Salem" avadike ya ku îroj li seranserê dinyayê kar û xebatên bo feqîr û hewcedaran dimeşîne. Ev sazi piştî çand salan li gelek bajaran malên ji bo zarokên bêkes jî avadike. Ew bi xwe hetanî 89 saliya jî ji ber kar û xebatên saziya xwe li piraniyê welatan digere.

Gottfried Johannes Müller di sala 1914'an de ji dayikê bûbû di sala 2009'an de jî koça dawiyê kir. Pirtûka wî ya duyem a li ser vî rêwîti û serpehatiyan li Kurdistanê gelek caran, her weha bi zimanên almanî, îngilîzî, kurdî (başûr) û tirkî jî hatiye weşandin.

Mehmet Gültekin

"Dixwazim bînêr bi tabloyên min xewnan bibîn"

Mehabat Îdirî

Hunermend, rojnamevan, Pêşmergeyê berê Nazhad Ezîz Surme ku wek yekem hunermendê kolajê yê li Kurdistanê tê zanîn bi hunereke ku li Kurdistan û cîhanê kêr tê şopandin û naskirin, bi pêşengeha berhemên xwe li Enqere'yê ye. Surme ku di jiyana xwe de wekî her kurdî rastî gelek êş, azar û sirgûnê hatiye, piştî ku li sengerên şer wek peyamnerekî Pîşmerge kar dike û dû re bi ramanên xwe piştigiriya şoreşa kurdan dike demeke dirêj neçar dimîne ku karên dîrî hunerê bike lê niha bi tablo û xêzên xwe bala bîneran dikşîne. Surme tîne ziman ku kurdan heta niha li ser xizani û trajediya xwe gelek kar kirine lê êdî divê ji niha û pê de bi huner û aştîyane mfên we ji cûhanê bixwazin. Surme diyar dike ku tabloyên wî li ser bingeheke reş dineqîşîne û ew dixwaze ku kesên ku li tabloyên wî temaşê bikin li ser piyan di nava xewnankevin.

Pêşiya her tiştî bo xînerên me hun dikarin xwe bidin nasandin?

Ez Nazhad Ezîz Surme, li Başûrê Kurdistanê li navçeya Galala yê jidayik bûm. Galala warekî ji Şoreşa Îlonê ye, ji xwe cenabê Nemir Mele Mîstefa Berzanî gelek li wir ma di dema şoreşê de. Min heta pola 5 an li dibistan Galala'yê xwend û dû re derbasî bajêr bûm. Lê bi rastî her tim di dilê min de wêne û resm hebûn da ku ez bi wê hunerê re mijûl bibim heta ku berheman çêbikim. Lê sistema perwerdehiya me dest nedida ku kes bi hunerê re mijûl bibe û karê hunerê bike. Û ev rastiya hin ji dewam e li welatê me. Heta ku ez herim bajêr min pênûsên bi reng qet nedîtibûn. Ji xwe qasê dersên me yên hunerê hebûn lê mixabin mamosteyên wan dersan tunebûn, ji ber wê ji me ti carî perwerdehiya hunerê nedît. Lê bi rastî ew hesreta tim di dilê min de mabû, da ku ez mezin bûm û min bi xwe, bi derfetên xwe dest bi hunera wêneyên kir. Lê pêşiya karê hunerê min li Bexda'yê karê rojnamegeriyê kir ji bo çend salan.

Yekem berhema we a li ser hunera kolajê çibû û we çawa dest pê kir?

Bi rastî min ne bi avayekî profesiyonal, lê ji bo destpêkirina vê hunerê çend berhem çêkiribûn. Li ser helbestan li ser hin hestên xwe, min hin berhemên amator çêkiribûn. Lê yekem pêşengeha min a bi avayekî profesiyonal, ji xwe yekem pêşengeha hunera kolajê a li Kurdistanê ye. Berî min ti kesî pêşengeha kolajê li Kurdistanê saznekiriyê. Yekem pêşengeha min a li ser hunera kolajê, di sala 1995'an li bajarê Selahaddinê hate lidarxistin. Pişt re Silêmanî, Duhok, Aqrê, Soran. Û di van rojan de ji li Enqereyê. Her wekî din, dema min dest bi hunera kolajê kir, li welatê me şer dest pê kir û min navber da karê hunerê. Ji xwe herêma ku ez lê dijîyam

azad bû lê belê ez dişa bûm Pêşmerge. Ne ku Pêşmerge'yê şer, ez duçûm li sengerên şer bi avayekî peyamnêrî û nûçegihanî. Ji xwe ez yekem peyamnêrê Başûrim û kesê ku yekem car li ser Radyoya Dengê Kurdistanê nûçegihanî dikir.

Hûn dikarin hinekî behsa hunera kolajê bikin?

Bi rastî kolaj xwedî dîrokeke dirêj e, mînak; yekem karê kolajê ez dikarim bibejim ku B.Z. li Çînê dema ku rûpel ango kaxiz hatibû dîtîn, di wê demê de dest pê kiriyê. Ne mîna îro lê bi şeweyekî din hunera xwe li ser wan kaxizan dikirin. Pişt re di sedsala 10'an Japonî'yan wek karê xetati ev hunera bi awayekî dikirin. Ji wir pê de, sedsala 13'an de li Ewropa hunerê nû bi nû dest pê kir û ez dikarim bibêjim tabloyên ayînî ango dînî ji dêran re û tabloyên key û xatûnan ji bo qesran dihatin resmîkirin. Bi heman cûreyî heta sedsala 19'an ev huner gihîşt îro. Lê kolaj bi cûreya xwe ya orijînal wek îro, di sala 1912'an de ji destê wênesazê îspanî Pablo Picasso derket. Ango sedsala 20'an. Û bi vî awayî hunera kolajê bû hunereke serbixwe. Kolaj tê wateya ku tiştek bi tiştekî din ve bê zeliqandin. Hemû tişt dikare bibe parçeyek hunera kolajê, çi hesin çi kevîr çi bizmar çi qirş û qal. Tenê bila wateyek xwe hebe.

Ji bo wê kolajê tê çi wateyê?

Li gor min her hunerek bi peyamek xwe heye. Dema ku ez hunera kolajê dikim, peyama min însan e. Rêstê ez kurdîm, însanekî Kurdistanî me, lê peyama min a bi kolajê a sereke însan û însaniyet te. Lê dişa ji mirov nikare bibêje tenê terîfek hunerê heye, ango bi taybet bibêje huner ev tişt e. Ji ber ku huner tiştekî hisî ye, ji dil ji giyan tê. Mînak; ew kirasê li ser we, dema ku tu çûyî û te ew kiras stend te bi

hest û hiseke hunerî ew jibart di nav wan rengên din de û te li xwekir. Kirasên din ji hebûn lê hestekî hûn dorpeçkirin û we ev reng ev model stend. Îca ka tu bersiva wan hestên xwe ên ew kiras li we dan stendin bide min û ez ji wê demê ji we re bibêjim kolaj ev tişt e. Û kesê ku ew kirasê li ser we dizaynîkir, wî/wê kesî ji bi hesteke hunerî ew kiras afirand. Min hemû pêşengehên xwe bi peyamekê pêşkeşkir, lê di nav wan hemû peyaman de her tim însan hebû. Ji ber wê ji dema hûn li tabloyên min temaşê bikin, hûn dê bibînin ku, lewheyên tabloyên min tev reş in. Û min li ser wan lewheyên reş hunera xwe nîşan daye. Çima reş? Dema ku mirov xewnan dibîne, çavên xwe digire û dikeve xewê ji bo wî her der tarî ye û tenê xewna wî ronahi ye. Min xwest ku hûn bi saya tabloyên min, li ser piyan xewnan bibînin.

Hûn dixwazin ji bo ciwanên kurd ên hunerê dikin re (çi mûsikî çi helbest çi wêne) peyamek çawa bişînin?

Ez dixwazim ku ciwanên me bi hemû cûreyên hunerê re mijûl bibin. Çi helbest û wêje çi wêne çi sînema, drama, mûsikî... Ciwanên me dikarin bi hunerê gelek tiştên mezin ji bo welatê xwe û çanda xwe bikin, ku bi çek û rextan nayê kirin. Em dikarin bi hunera xwe biçin li nav netewan ne ku bi şer. Divê em êdî dev ji şer berdin, dev ji feqîriyê, xizaniyê berdin. Nebêjin em hejarin, belengazîn û lewazin, me Enfal dîtine, Helebce û Agirî dîtine. Dive em bi xwe bi çand û dîroka xwe û bi gelê xwe bawer bin. Em ji gelan re bibêjin va ye em hene. Va ye ev hunera me, ev mûsîka me ev wêjeya me, drama me! Welatê me cîhê medeniyet û şaristanîyê ye, em kurd dikarin tenê bi mîrateya kal û bavên bîjin ne ku bi neft û petrolê bi pereyan. Tenê bila dîrok û çanda me baş were pêşkeşkirin ji tûrêstan re. Ew ji welatê me re bes e. Dive her mirovên

kurd zarokên xwe li gor hunera wan mezin û perwerde bikin da ku ji bo gel û welatê xwe li gor hunera xwe xebatê bikin ew zarok.

Di jiyana we de heps û zindan û sirgûnî ji heye, sedema hunera we bû an kurd bûna we bû?

Na sedem ne hunera min an ji nivîskariya min bû. Sedem qedera gelê min bû, ji xwe nivê gelê kurd li Iraqê hati bû sirgûnî kirin. Piştî têkçûna Şoreşa Îlonê, li her deverên Kurdistanê sirgûnî û koçberî çê bû. Ez bi xwe çar salan li başûrê Iraqê sirgûn mam, pişt re zext û zorî him li ser kurdan him ji li ser çand û zimanê wan dihat kirin ji aliyê rejîma Iraqê ve. Em komeleyeke rewşenbîr û nivîskaran ji aliyê rejîma Iraqê ve hatin binçavkirin û me heps ji dît.

Hûn wek hunermend û rewşenbîrekî kurd, ji kurdan bangawazîyek çawa dikin di van rojên pîr hesas de?

Ez dikarim bibêjim ku, ji bo min dilşadiya herî mezin ewe ku her çar parçeyên Kurdistanê azad bibe û gelê min şadiyan bibîne. Îro em dizanin ku welatê me parçekirî ye, her parçeyek ji bi çandêke din jiyana xwe avakiriyê. Bakûrê Kurdistanê wek tirkên, Başûrê Kurdistanê wek ereban, Rojhilatê Kurdistanê wek farisan jiyana xwe avakirine. Dive her parçeyek li aliyê xwe xebatê bike û xwe azad bike, bi piştewaniya birayên xwe ên li parçeyên din ku heta tiştek ji bo xwe peyda kirin. Li gor min divê edî kurd ne bi şer, bi aştîyê mafên xwe bi dest bixe. Ez her tim wiha difikirim, şer îstisna ye lê aştî qaîde ye. Li welatê me tim şer e, ev yek ne sîcê me ye dijminan tim şer spartîye me. Lê ez dişa di dawiyê de dibêjim ku, şer îstisna ye lê aştî qaîde ye.